ต้นกล้า ของ ความซื่อสัตย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖

ต้นกล้าของความซื่อสัตย์ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖

งานศิลปาชีพ

งานศิลปาชีพเกิดขึ้นจากความสนพระราชหฤทัยของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถที่ทรงต้องการส่งเสริมศิลปหัตถกรรมให้เป็นอาชีพเสริมของราษฎร นอกเหนือจากการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลัก พระราชดำริเกิดขึ้นระหว่างประทับที่วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรที่หมู่บ้านเขาเต่า และทรงชักชวนให้หญิงชาวบ้านหัดทอผ้าฝ้าย ซึ่งถือได้ว่าเป็นพระราชกรณียกิจแรกทางด้านการส่งเสริมอาชีพศิลปหัตถกรรมแก่ราษฎร ต่อมาเมื่อเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรในหมู่บ้านต่าง ๆ ขณะตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถจะทรงส่งเสริมศิลปหัตถกรรมของท้องถิ่น โดยส่งครูมาช่วยแนะนำและพัฒนาผลิตภัณฑ์จนกลายเป็นโครงการส่งเสริมอาชีพที่ทำรายได้ให้แก่ราษฎร

การส่งเสริมอาชีพศิลปหัตถกรรมในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้ขยายขอบเขตการดำเนินงานมากขึ้นตามลำดับ จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งมูลนิธิ พระราชทานชื่อว่า “มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ” ผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพที่สำคัญ เช่น งานถม งานเครื่องเงินและเครื่องทอง งานทอผ้า งานจักสาน งานเคลือบดินเผา งานสลักหิน เป็นต้น

...อ่านเพิ่มเติมได้ที่หนังสือสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่มที่ ๒๙

ต้นกล้า
ของ
ความซื่อสัตย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖

ต้นกล้าของความซื่อสัตย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖
พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวนพิมพ์ ๓๕๐,๐๐๐ เล่ม
ISBN 978-616-202-682-9

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ (CIP)
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ต้นกล้าของความซื่อสัตย์
หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๖.--กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๕.
๑๒๘ หน้า : ภาพประกอบ ; ๒๑ ซม.
๑. รวมเรื่อง. ๒. ชื่อเรื่อง.
๐๘๙.๙๕๙๑๑
ส๖๙๑๓

พระบรมราโชวาท

พระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ในหนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๒๘

ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ ๓๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๗

คนทุกคนมีภาระต้องทำ. แม้เป็นเด็ก ก็มีภาระอย่างเด็ก คือศึกษาเล่าเรียน. หมายความว่าจะต้องเรียนให้รู้วิชา ฝึกหัดทำการงานต่างๆ ให้เป็น อบรมขัดเกลาความประพฤติและความคิดจิตใจให้ประณีต ให้สุจริตแจ่มใส และเฉลียวฉลาดมีเหตุผล เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถและมีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง

พระวรธัมโมวาท

สก. พระญาณสังวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๖

เด็กย่อมเป็นที่หวังของพ่อแม่ ครอบครัว และสังคม ว่าจะเป็นคนดี มีความเจริญก้าวหน้า และทำให้ครอบครัว สังคม และชาติบ้านเมือง เจริญก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป

แต่การที่เด็กจะเป็นคนดีมีความเจริญก้าวหน้าได้ตามที่ทุกคนปรารถนาต้องการนั้น ผู้ใหญ่ในครอบครัว สังคม และชาติบ้านเมือง

ก็จะต้องทำดี เป็นคนดี และเป็นตัวอย่างที่ดี ให้เด็กได้เห็นเป็นแบบอย่าง ให้เด็กได้ทำตามเป็นบทเรียนให้เด็กได้รู้และเข้าใจจากการกระทำ จนเกิดเป็นนิสัย หรือความเคยชินประจำตัว

สิ่งดีๆ ดังกล่าวนี้ ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้เพียงแค่ความปรารถนาต้องการเท่านั้น แต่ต้องลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้งฝ่ายให้และฝ่ายรับ ที่สำคัญ ต้องเป็นการกระทำบนพื้นฐานของความปรารถนาดีหรือเมตตาอย่างแท้จริง

เมื่อทำได้เช่นนี้ เด็กก็จะไม่เกิดความรู้สึกว่าผู้ใหญ่ได้แต่สอน แต่ได้ทำ และเมื่อทำได้เช่นนี้ เด็กก็คงยอมรับและยอมตาม ทำตัวให้เป็นคนดีได้สมปรารถนาของผู้ใหญ่ ทั้งได้ประสพสิ่งที่เด็กเองปรารถนา เป็นความดีของชีวิตสำหรับตนตลอดไป.

ขออำนวยพร

คำขวัญ

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

เนื่องใน "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๖

รักษาวินัย ใฝ่เรียนรู้

เพิ่มพูนปัญญา นำพาไทย สู่อาเซียน

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สาร
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๖
วันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖

เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ ดิฉันขอส่งความรัก ความปรารถนาดีมายังเด็กและเยาวชน ตลอดจนผู้ปกครองที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศทุกคน

วันเด็กแห่งชาติได้จัดขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของตน ทั้งในเรื่องของสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ด้วยการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ประพฤติตนเป็นคนดี เชื่อฟังบิดามารดา ผู้ปกครอง อยู่ในกฎระเบียบวินัย รู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม รู้จักการแบ่งปัน รู้รักสามัคคี รู้จักคิด รักตนเอง รักครอบครัว และรักประเทศชาติ ตลอดจนยึดมั่นเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ปี ๒๕๕๖ ดิฉันขอมอบคำขวัญวันเด็กแห่งชาติว่า "รักษาวินัย ใฝ่เรียนรู้ เพิ่มพูนปัญญา นำพาไทยสู่อาเซียน" เด็กและเยาวชนล้วนมีอิสระทางความคิด แต่การแสดงออกต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสมและสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นการรักษาวินัยของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม และการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี โดยเฉพาะปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างกว้างขวาง

การแสวงหาความรู้จึงไม่มีขีดจำกัดอยู่เฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหลายทาง เช่น การอ่านหนังสือ การเดินทาง การสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เด็กและเยาวชนจึงต้องรู้จักคิด เลือกรับข้อมูลที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๘ เป็นปีที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ เด็กและเยาวชนไทยจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ การเมือง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี และภาษาของประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมกับการฝึกฝนทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อเด็กเยาวชน และประเทศไทย ในการก้าวสู่อาเซียนได้อย่างมั่นใจ

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ นี้ ดิฉันขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากล โปรดดลบันดาลให้เด็กและเยาวชนไทย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนทุกคน จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าสืบไป

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สาร
นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในโอกาส "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๖
วันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖

ประเทศไทยได้กำหนดให้วันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคมของทุกปี เป็นวันเด็กแห่งชาติ ปีนี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ นับเป็นวันสำคัญที่เด็กๆ รอคอย เพื่อได้พบกับความสุข สนุกสนาน เป็นวันแห่งความสดใส หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมจัดงานวันเด็กอย่างยิ่งใหญ่ มีทั้งกิจกรรมที่ให้ความบันเทิง กิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้เด็กได้เรียนรู้ ได้ค้นคว้าทดลอง รวมไปถึงของขวัญที่เด็กๆ จะได้รับจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียน และผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลาย

ในวันสำคัญนี้ ขอให้เด็กและเยาวชนไทยทุกคน ได้ศึกษาและน้อมนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงพระราชทานไว้ในโอกาสต่างๆ รวมทั้งประพฤติปฏิบัติตนตามรอยเบื้องพระยุคลบาท ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีทักษะชีวิต ใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน ซื่อสัตย์สุจริต วางตนเหมาะสมตามจารีตและวัฒนธรรมไทย ใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ รู้จักหน้าที่ แบ่งเวลาในการเรียน และเล่นอย่างเหมาะสม

ในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนไทย ขออวยพรให้เด็กและเยาวชนไทยที่รักทุกคนมีความสุข มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่แข็งแรงสมบูรณ์ เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครู-อาจารย์ เป็นคนดีของสังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญและธำรงชาติไทยให้คงอยู่สืบไป.

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือ **ต้นกล้าของความซื่อสัตย์** เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ นับเป็นหนังสือที่มีการจัดทำติดต่อกันมานานถึง ๕๔ ปี จากเล่มแรกที่มีการจัดพิมพ์ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๒ โดยใช้ชื่อว่า "เด็กของเรา" มีเพียงปีพุทธศักราช ๒๕๐๗ ที่ไม่มีการจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึก เนื่องจากในปีนั้นได้งดการจัดงานวันเด็กแห่งชาติไป ๑ ปี สำหรับหนังสือวันเด็กแห่งชาติในอดีต สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รวบรวมไว้เกือบสมบูรณ์ โดยนำมาจัดทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ให้บริการบนเว็บไซต์ การจัดทำหนังสือที่ระลึกเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กมีหนังสือดีอ่าน รวมทั้งรวบรวมเนื้อหาเรื่องราว ที่เด็กและเยาวชนจากทั่วทุกภูมิภาคตั้งใจเขียน ทั้งในรูปของร้อยแก้ว ร้อยกรอง เรียงความ และการ์ตูน รวมทั้งบทความที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน โดยหวังให้หนังสือที่ระลึกเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ช่วยจุดประกายการอ่าน การเขียนของเด็กไทย อนึ่ง ในปีนี้คณะกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญพระบรมราโชวาท ซึ่งพระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ในหนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๒๘ มีใจความเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของเด็ก ถึงแม้เป็นเด็กก็มีภาระอย่างเด็ก คือ การศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเด็กและเยาวชนไทยทุกคนควรตระหนักและศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระองค์ท่านไปเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ เพื่อจักได้เติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไป

การจัดทำหนังสือเล่มนี้ ดำเนินการในนามของคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับองค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา และองค์กรที่ให้การสนับสนุน อาทิ แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงาน

กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก บริษัทนานมีบุ๊คส์ จำกัด ได้ร่วมดำเนินการจัดทำต้นฉบับหนังสือวันเด็กให้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อต้องการสื่อให้เด็กและเยาวชนซึ่งเปรียบเสมือน **ต้นกล้า** ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นอย่างดี เพื่อเจริญเติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ เพียบพร้อมทั้งความดีงาม ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และทั่วถึง

ในโอกาสนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนึกในพระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ประทานพระวรธัมโมวาทเพื่อเป็นแนวทางประพฤติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนไทยทั้งหลาย ขอขอบพระคุณนายกรัฐมนตรีที่มอบคำขวัญและสาร และขอขอบคุณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มอบสาร เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ รวมทั้งขอบคุณนักเขียนรุ่นเยาว์ และนักเขียนผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ร่วมรังสรรค์งานเขียนและจัดทำรูปเล่มให้หนังสือวันเด็กแห่งชาติประจำปีนี้เป็นหนังสือดีมีคุณภาพ สวยงาม ชวนอ่าน เพื่อสร้างความสุขและรอยยิ้มให้กับเด็กไทยทั่วประเทศ ขอขอบคุณองค์กรที่ให้การสนับสนุน ได้แก่ แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก บริษัทนานมีบุ๊คส์ จำกัด องค์กรต่างๆ ที่มิได้เอ่ยนาม และผู้เกี่ยวข้องทุกระดับที่มีส่วนช่วยให้หนังสือ “ต้นกล้าของความซื่อสัตย์” เสร็จสมบูรณ์ สุดท้ายนี้ ขอให้เด็กๆ และเยาวชนไทยทุกคนมีความสุขจากการอ่านหนังสือเล่มนี้.

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

		หน้า
หนูรักในหลวง	สุวัชรา มิตรประยูร	๑๖
เทิดราชาราชินีศรีแผ่นดิน	รุ่งนภา วิยาสิงห์/ปรางค์ทิพย์ พันพม่า	๑๘
ธัมมะมาตา...อ้อมกอดแห่งมารดาคือธรรม	พจมาน พงษ์ไพบูลย์	๒๐
มหาวชิราลงกรณ	พจมาน พงษ์ไพบูลย์	๒๒
มหัศจรรย์ชาวไทยพุทธ-มุสลิม	รัตติกาล ยอดมณีกาญจน์	๒๓
บ้าน	ครีม/โชว์	๒๕
คุณธรรมเด็กดี	รุจิรพงษ์ คงช่วย	๒๙
ความดีที่แตกต่าง	ธนาธิป ชัยราช	๓๐
ความซื่อสัตย์สำคัญไฉน	พิมพ์มาดา ชัยปัญญา	๓๔
กระเป๋าสตางค์ของใคร???	คีตฌาณ์ ลอยเลิศ	๓๖
ความคิด	วาสนา ช่วยนวย	๔๒
ความดี	มุทิตา นันทะพันธ์	๔๒
บ้านของฉัน	ธนัญญา ยี่แป้น	๔๓
อนาคตของฉัน อนาคตของชาติ	ชิวาพร กาญจนคช	๔๔
The Bright Future	Swasamon Jaidee	๔๗
Let's open our heart to the world	Lalita Khongthum	๕๑

สารบัญ

หน้า

น้องเต่าอยากวิ่งแข่ง	จุฑารัตน์ ศิริเนตร	๕๒
สามนิ้วบอกรักโลก	ณิศาชล พิมพ์วงศ์/ปภาวี กุลคำ	๕๓
วันที่เปลี่ยนไป	อาอีซ๊ะห์ ใบแหล๊ะ	๕๗
ลูกเสือน้อยกับต้นไม้ใหญ่	ณัชชา สื่อตระกูล	๕๘
ตัดเท่าไรถึงจะพอ	รักชาติ ทองดอนดู่/อาภรณ์ แสวง	๖๒
โลกร้อน	วิราวรรณ ดีบุกคำ	๖๖
คำขวัญวันเด็กของหนู	มุซ์มีน มูเกิม/นันทิพัฒน์ ศรีแก้ว	๖๗
ฝึกสังเกต ลับสมอง	นานมีบุ๊คส์	๖๘
กะลาหรรษา	ชนินาถ สิงห์บัวบาน/ศิรินทรา วิชัยวงศ์	๗๒
แม่	รัชณีกร เวชภิบาล	๗๖
How to Make Thai Children Like Reading	Natchaya Sangbudda/Nakara Wongsanit	๗๗
Books are Friends	ฐิติมน วิฑูรธรรมศาสตร์ ศรสวรรค์ เจนวิทยารักษ์	๗๘
พอดี...มีพอใช้...ใจมีสุข	อานัส หล๋ำอาด่อ	๘๑
การผจญภัยของมาม่อน ม้าน้ำใต้ทะเลลึก	ปัณฑิตา กลีบสุวรรณ์	๘๒

สารบัญ

หน้า

ตื่นเต้น	สุทธิดา ซื่อมือ	๘๔
วันสนุกอีฟกะพริก	กัญญารัตน์ เปลี่ยนบางช้าง/สุธาทิพย์ อินคง	๘๕
วาดการ์ตูนให้สนุก	สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก	๘๙
เปิดขุมทรัพย์นักอ่าน	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)	๙๓
๘๕ พรรษามหาราช...คนพิการทั้งชาติร่มเย็น	กมลรัตน์ พันธุขันธ์	๙๗
รักภาษาถิ่นบ้านเกิด	สิรวิทย์ เต๊ะเหย๊ะ	๑๐๒
อ่างทอง "เมืองอู่ข้าว อู่น้ำ"	มุธิตา นันทะพันธ์	๑๐๓
Wonderful Reading and Writing Camp	Kanchanaporn Inkoksoong	๑๐๔
ชวนน้องเที่ยวห้องสมุดการ์ตูน	อังคณา ผิวเกลี้ยง	๑๐๖
แรงบันดาล สร้างฝัน	พนิดา บัวมณี	๑๑๐
ความปีติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี	เจตนา พรมประดิษฐ์	๑๑๕

หนูรักในหลวง

หนูรักในหลวงมากค่ะ ในหลวงทรงช่วยเหลือคนไทยทุกคนที่ทุกข์และลำบาก เช่น ช่วยรักษาคนแก่และคนพิการที่จนไม่มีคนดูแลและไม่สบายจนหายดี ช่วยเหลือคนที่บ้านโดนน้ำท่วม โดยให้ยา อาหาร ของใช้ และที่พัก ช่วยคิดหาทางและทำทุกอย่างให้คนไทยดีขึ้นและมีความสุข เพราะว่าในหลวงรักเราทุกคน หนูขอสัญญาว่าหนูจะคิดดี พูดดี ทำดี ตั้งใจเรียนหนังสือ และเป็นเด็กดีตลอดไปเพื่อในหลวงค่ะ

เด็กหญิงสุวัชรา มิตรประยูร
อนุบาล ๑ โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์
กรุงเทพมหานคร

เด็กหญิงม่านฟ้า รักชาวเขา , เด็กหญิงเต่มู และ เด็กหญิงเลเล
โรงเรียนบ้านแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

เทิดราชาราชินีศรีแผ่นดิน

    ล้นเกล้าล้นกระหม่อม   ขอนอบน้อมพระบารมี
เทิดทูนภูบดี   สดุดีพระภูมิพล
    พ่อเจ้าของชาวไทย   ทรงห่วงใยราษฎร์ทุกหน
อัจฉริยะ ธ เลิศล้น   ทรงคิดค้นประดิษฐ์มา
    พระองค์ทรงแก้ไข   กังหันชัยพัฒนา
มลพิษในธารา   เครื่องกลพาอากาศดี
    แกล้งดินปรับปรุงดิน   กำจัดสิ้นทางเคมี
หลากหลายทฤษฎี   แจ่มชัดชี้วิถีไทย
    พึ่งตนเกษตรกร   ดำรัสสอนทฤษฎีใหม่
พอเพียงประมาณได้   เหตุผลใช้ภูมิคุ้มกัน
    เสริมสง่าบุญบารมี   พระราชินีคู่ชีวัน
"แม่เจ้า" ประเสริฐสรรพ์   คือมิ่งขวัญชนชาวไทย
    พระแม่แห่งแผ่นดิน   ทั่วธรณินทร์เสด็จไป
บ้านเล็กในป่าใหญ่   ชีวิตใหม่ได้พึ่งพา
    จงรักพระราชินี   "แปดสิบปี" พระพรรษา
ภักดีจอมราชา   เทิดพระองค์ทรงพระเจริญ

เด็กหญิงรุ่งนภา วิยาสิงห์ และ
เด็กหญิงปรางค์ทิพย์ พันพม่า
ม.๒ โรงเรียนบ้านหนองหว้า
อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดสุรินทร์

ขอบคุณภาพจาก http://www.tlcthai.com

ธัมมะมาตา ... อ้อมกอดแห่งมารดาคือธรรม

ทุกชีวิตงดงามด้วยความฝัน
ทุกคืนวันทุกนาทีจึงมีค่า
ด้วยความรักผูกพันของมารดา
ด้วยอ้อมกอดแห่งมาตานี้คือธรรม

ธรรมแห่งธารน้ำใจใสสะอาด
ธรรมปัญญาชาญฉลาดทุกเช้าค่ำ
ธรรมวาจาเรียงร้อยทุกถ้อยคำ
ธรรมแห่งรักเย็นฉ่ำด้วยความจริง

คือมารดาแห่งแผ่นดินปิ่นประเทศ
ทรงปกเกศโอบบุญอบอุ่นยิ่ง
คือธาราเย็นใจให้พักพิง
คือทุกสิ่งด้วยความรักและภักดี

กราบพระบาทถวายพระพรบวรสวัสดิ์
น้อมมนัสแด่พระองค์ผู้ทรงศรี
แด่พระองค์...มิ่งมหาราชินี
ธรรมแห่งอ้อมกอดนี้คือมาตา

พจมาน พงษ์ไพบูลย์ : ประพันธ์

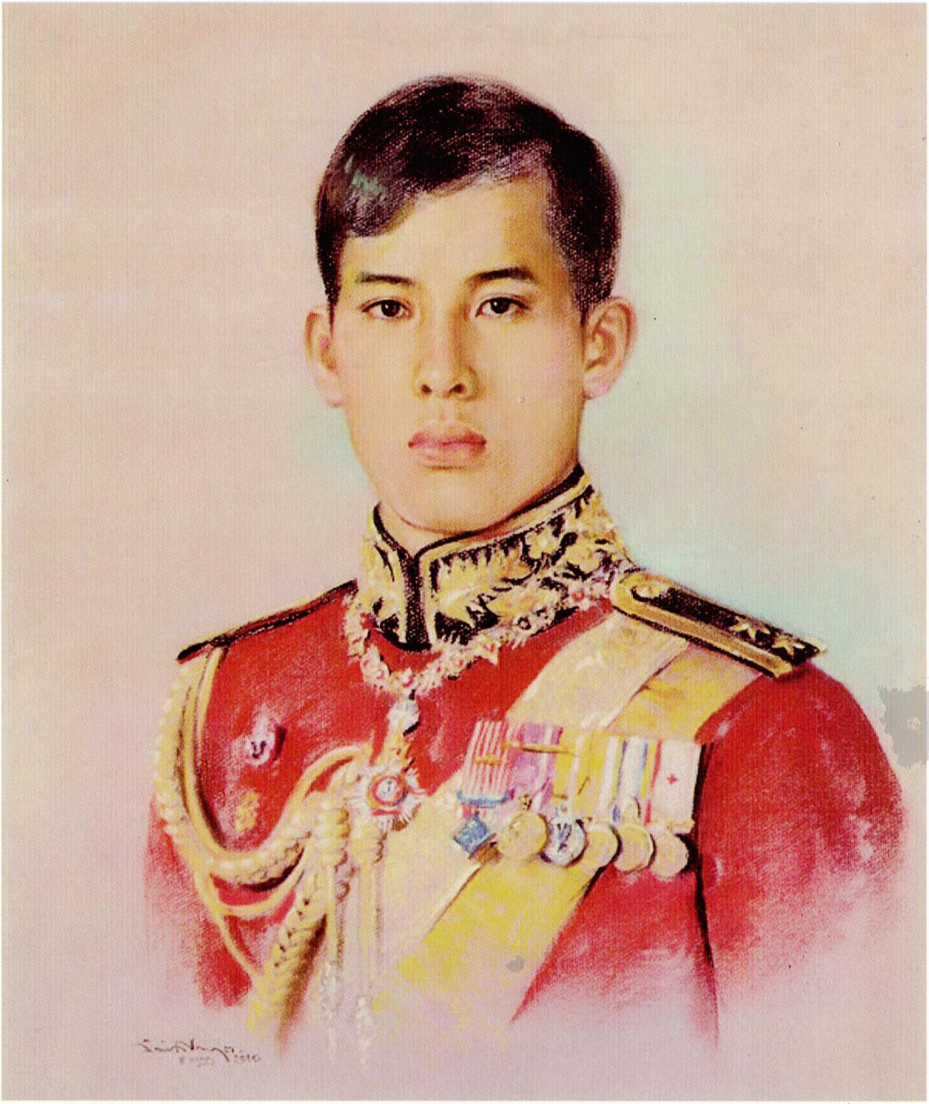

ขอบคุณภาพจาก http://www.opm.go.th

มหาวชิราลงกรณ

อัญเชิญพระไตรรัตน์
น้อมมนัสถวายพร
จากใจพสกนิกร
แด่พระองค์ผู้ทรงศรี
สยามมกุฎราชกุมาร
ทิวาวารสวัสดี
เดชะพระบารมี
แห่งจักรีพระราชวงศ์
จากใจประชาราษฎร์
อภิวาทแด่พระองค์
ด้วยจิตเจตจำนง
ขอทรงพระเจริญนิรันดร์

พจมาน พงษ์ไพบูลย์ : ประพันธ์

มหัศจรรย์ ชาวไทยพุทธ-มุสลิม

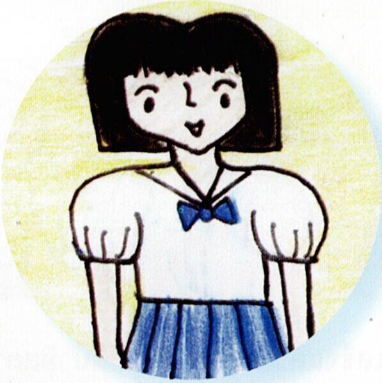

เช้าวันหนึ่งที่โรงเรียนได้ประชาสัมพันธ์กับนักเรียนว่า อีก ๒ – ๓ วัน ทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ให้กับนักเรียนในโรงเรียน และแล้ววันจัดกิจกรรมก็มาถึง ทุกคนดีใจมาก เพราะนี่เป็นครั้งแรกที่ทุกคนได้จัดกิจกรรมทางศาสนาร่วมกันอย่างใกล้ชิด เมื่อถึงกำหนดเวลาของการทำกิจกรรม คุณครูได้แต่งตั้งให้ "ซากีน้ะ" เป็นผู้นำละหมาดของศาสนาอิสลาม แล้วแต่งตั้งให้ "แพรวา" เป็นผู้นำสวดมนต์ของศาสนาพุทธ ซากีน้ะจึงถามแพรวา

ซากีน้ะ : "เธอคิดว่าทุกคนจะจัดกิจกรรมร่วมกันได้ไหม"

แพรวา : "อย่าคิดมาก"

แล้วแพรวาก็หยุดพูดเพื่อคิดอะไรบางอย่างก่อนจะพูดต่อ

แพรวา : "อย่างนั้นทำตามวิธีของฉันนะ"

พูดจบแพรวาจึงให้ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธอยู่ทางด้านซ้ายของโรงยิม และให้ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามอยู่ด้านขวาของโรงยิม ซึ่งซากีน้ะก็เห็นด้วย

แพรวา : "ฉันจะให้ศาสนาของเธอเริ่มพิธีก่อนนะ จากนั้นฉันจะให้ศาสนาของฉันทำพิธีตาม"

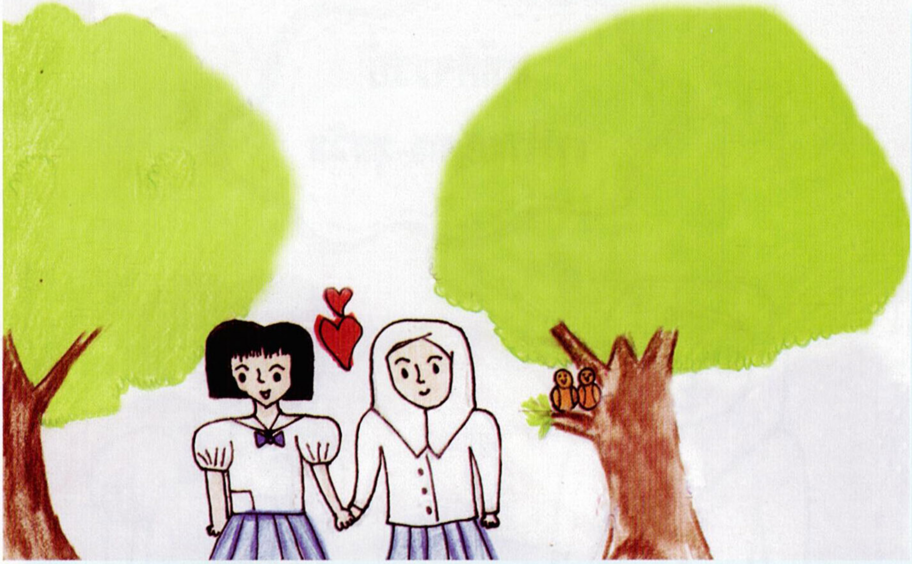

พูดเสร็จแล้วแพรวาก็ให้ศาสนาอิสลามทำพิธีก่อนที่ตนจะเริ่มพิธีตาม และแล้วเสียงประสานก็เกิดขึ้น เสียงประสานนั้นก็คือ เสียงสวดมนต์ของศาสนาพุทธ และเสียงละหมาดของศาสนาอิสลาม เสียงที่เกิดขึ้นไพเราะมาก เป็นเสียงที่ทุกคนไม่เคยได้ยินที่ไหนมาก่อน หลังจากเสียงประสานจบลง เสียงปรบมือก็ดังขึ้นแทนที่ เสียงปรบมือนั้นเป็นเสียงที่จริงใจ ทุกคนสามารถรู้สึกได้ จากนั้นรอยยิ้มและเสียงแห่งความสุขก็เกิดขึ้น แพรวา ซากีน้ะ และเพื่อนนักเรียนทุกคนต่างก็ภูมิใจและดีใจที่ได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ในครั้งนี้ และหลังจากนั้นไม่ว่าจะมีกิจกรรมใดๆ ทุกคนจะช่วยกันทำกิจกรรมจนเสร็จสิ้นด้วยดีเสมอ เพราะความที่ไม่ยึดติดกับศาสนาของตนเองจนเกินไป และนี่ก็คือสิ่งมหัศจรรย์ของชาวไทยพุทธ-มุสลิมที่โรงเรียนบ้านเขาพระ

เด็กหญิงรัตติกาล ยอดมณีกาญจน์
ม.๓ โรงเรียนบ้านเขาพระ
อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

บ้าน
เรื่องและภาพ โดย ครีม/โชว์ อนุบาลนครสวรรค์
บรรณาธิการ อรชา ฉนยงศรี
ใน ป่าแห่งหนึ่ง
มีช้าง 2 ตัว เดินเล่นอยู่ในป่า
สนุกจัง
นั่นนะสิ

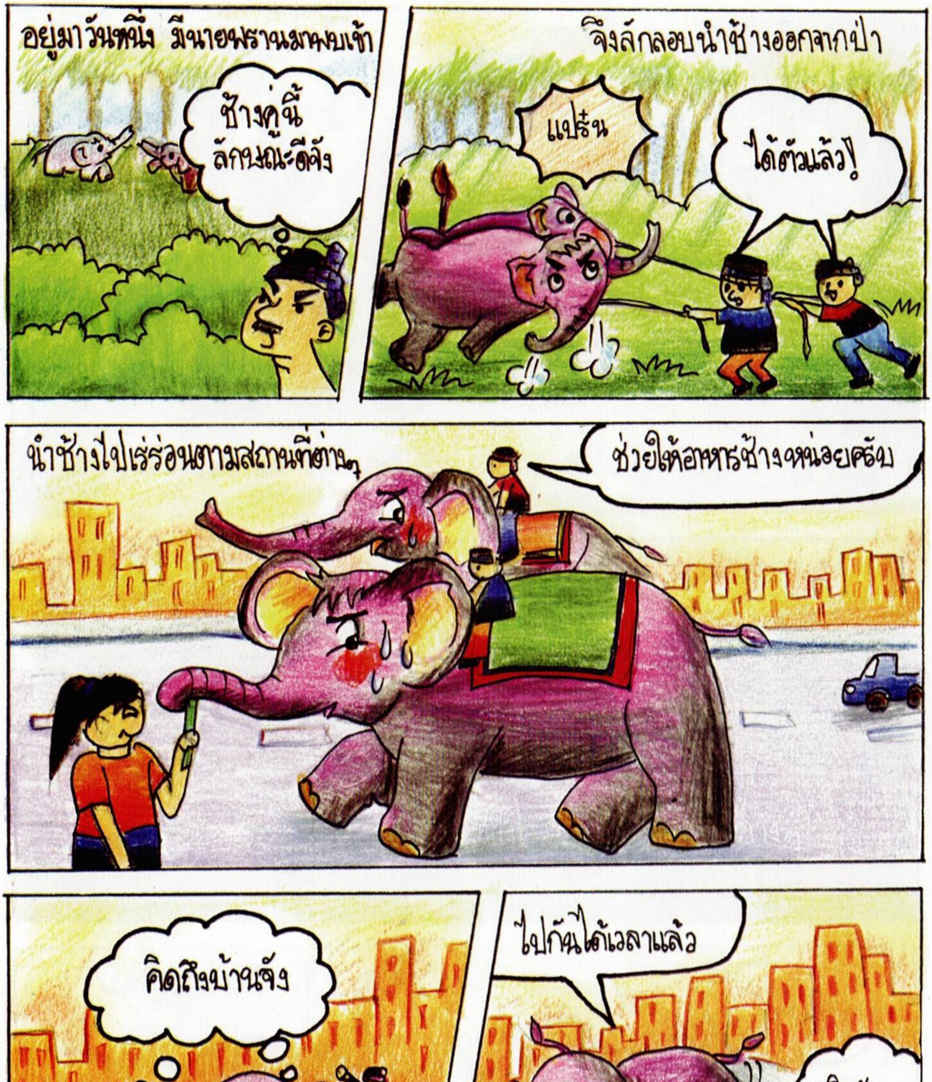
อยู่มาวันหนึ่ง มีนายพรานมาพบเข้า
ช้างคู่นี้ ลักษณะดีจัง
จึงลักลอบนำช้างออกจากป่า
แปร๋น
ได้ตัวแล้ว!
นำช้างไปเร่ร่อนตามสถานที่ต่างๆ
ช่วยให้อาหารช้างหน่อยครับ
คิดถึงบ้านจัง
เราคงไม่มีวันได้กลับบ้านกันอีกแล้ว
ไปกันได้เวลาแล้ว
หิวจัง

แปร๋น...
บางครั้งก็บาดเจ็บจากการถูกรถชน
โครม
ช้างถูกรถชน!
ประชาชน เห็นก็สงสารจึงไปแจ้งเจ้าหน้าที่
มาช่วยกันหน่อย
มีอะไรครับ?
ไหนครับ?
โอ๊ย! แย่แล้ว

เจ้าหน้าที่จึงตามสัตวแพทย์มาดู
และได้ส่งไปรักษาที่ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย
ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย
พอหายแล้วก็นำคืนสู่ป่า
แปร๋น
เย้!! ได้กลับบ้านแล้ว
ช้างเหล่านั้นก็มีความสุขอยู่ในบ้านของมันตลอดไป
แปร๋น
แปร๋น
จบ

คุณธรรมเด็กดี

เด็กดีต้องตั้งใจเรียนหนังสือ ไปโรงเรียนทุกวัน ไม่ดื้อ ไม่ซน ไม่แกล้งเพื่อน ต้องมีน้ำใจกับเพื่อน รู้จักแบ่งปัน และต้องรักษาความสะอาดของโรงเรียนด้วย เช่น เมื่อเห็นขยะตกหล่นบนพื้นให้เก็บไปทิ้งในถังขยะโดยไม่ต้องรอให้คุณครูสั่ง เมื่อกลับจากโรงเรียนต้องทำการบ้านให้เสร็จก่อนแล้วจึงเล่นได้ เมื่ออยู่ที่บ้านเด็กดีต้องเชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่ ช่วยเลี้ยงน้อง ไม่ทะเลาะกัน ต้องเสียสละให้น้อง เพราะพี่น้องต้องรักกัน และต้องช่วยทำงานบ้าน เช่น ช่วยคุณพ่อล้างรถ ช่วยคุณแม่พับผ้า ช่วยคุณป้าเก็บของเล่นและกวาดบ้าน เป็นต้น เด็กดีต้องรู้จักเคารพผู้ใหญ่ เมื่อเจอผู้ใหญ่ต้องสวัสดีครับ เมื่อผู้ใหญ่ให้สิ่งของก็ต้องขอบคุณครับ และเมื่อทำผิดก็ต้องบอกขอโทษครับ ถ้าเราเป็นเด็กดีจะทำให้เราเป็นที่รักของทุกๆ คน ทั้งคุณพ่อ คุณแม่ คุณตา คุณยาย คุณย่า คุณป้า คุณครู น้อง และเพื่อนๆ ครับ

เด็กชายรุจิรพงษ์ คงช่วย
ป.๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ความดีที่แตกต่าง

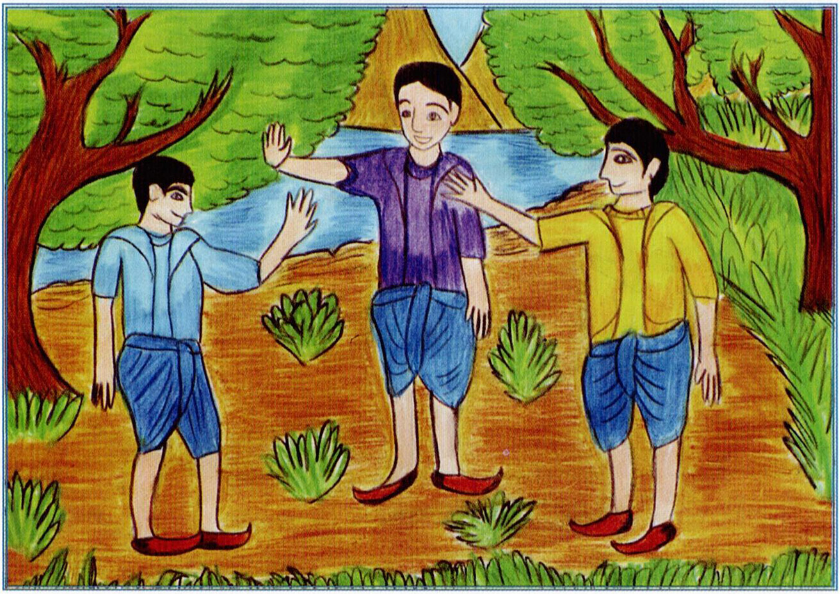

ชัช เชิด และโชค เป็นเพื่อนรักกัน ร่วมผจญภัยกันมาตั้งแต่เด็ก ขณะที่ทั้งสามนั่งรับประทานอาหารอยู่ที่ริมแม่น้ำ ชัช ก็เอ่ยขึ้นว่า

"เชิด โชค ตอนนี้เราก็เป็นหนุ่มแล้ว ลองแยกกันไปผจญภัยตามลำพังจะดีไหม" เชิด กับโชคเห็นด้วย ทุกคนสัญญาว่าเมื่อครบ ๑ ปีจะกลับมาเจอกันที่เดิม

โชค เลือกเดินทางไปทางน้ำ

ชัช เลือกเดินทางขึ้นไปบนภูเขา

เชิด เป็นคนไม่ชอบที่สูงและว่ายน้ำก็ไม่เป็น จึงเลือกเดินทางไปทางบก

สามหนุ่มร่ำลากันและต่างแยกย้ายไปผจญภัย ชัชเดินลัดเลาะขึ้นตามเชิงเขาไปเรื่อยๆ เขาได้พบกับผู้เฒ่าคนหนึ่งนอนสลบไสลอยู่ริมทาง เขารีบเข้าไปช่วยโดยใช้มือเขย่าตัวเบาๆ และเอ่ยปากเรียก

"คุณตา คุณตา" ผู้เฒ่าค่อยๆ ลืมตาขึ้นอย่างช้าๆ พร้อมกับพูดว่า

"พ่อหนุ่มเป็นใคร อย่ามาเสียเวลาเลย" ชัชเข้าไปประคองร่างอันเหี่ยวย่นและอ่อนแรง เขาหยิบอาหารที่เหลืออยู่ในย่ามป้อนผู้เฒ่า หาน้ำให้ดื่มจนผู้เฒ่ารู้สึกดีขึ้น ผู้เฒ่ารู้สึกสำนึกบุญคุณจึงกล่าวขอบใจชายหนุ่ม พร้อมหยิบรองเท้าวิเศษมอบให้

"เอ้า! หยิบไปซิ เมื่อใดที่เจ้าสวมใส่รองเท้านี้จะสามารถเหาะเหินได้ไกลตามต้องการ"

ฝ่ายเชิด เดินทางรอนแรมไปในป่าจนพบหญิงชราตาบอดนั่งร้องไห้ฮือๆ อยู่ เมื่อหญิงชราได้ยินเสียงคนเดิน คิดว่าเป็นลูกชายกลับมาหา จึงพูดขึ้นว่า "เจ้าไปไหนมา... แม่กลับมาไม่พบเจ้า แม่จะขอดวงตาของเจ้าสักข้างหนึ่ง" เชิดได้ฟังจึงเกิดความสงสารอย่างจับใจ และคิดว่าถ้าตนเสียสละตาสักข้างใดข้างหนึ่งก็ยังสามารถมองเห็นได้ จึงเดินเข้าไปใกล้

"ผมไม่ใช่ลูกของคุณยายหรอกครับ แต่ผมต้องการมอบดวงตาให้คุณยายสักข้างหนึ่ง" หญิงชราได้ยินดังนั้น เกิดความประทับใจในตัวชายหนุ่ม จึงมอบลูกแก้ววิเศษให้เป็นการตอบแทน และพูดกับชายหนุ่มว่า

"ถ้าเจ้าต้องการมองเห็นเหตุการณ์ในเวลานี้ จงตั้งจิตอธิษฐานและมองไปที่ลูกแก้ววิเศษ ทุกอย่างก็จะปรากฏขึ้น"

ส่วนโชค เขาได้พายเรือล่องไปตามลำน้ำ เหลือบเห็นเด็กน้อยคนหนึ่งอยู่บนแพที่กำลังลอยเคว้งคว้าง และร้องขอความช่วยเหลือ

"ช่วยด้วย! ฮือๆ พ่อ....แม่ช่วยผมด้วย" เมื่อโชคเห็นดังนั้น เขารีบพายเรือตรงไปช่วยอย่างไม่รีรอ โชคเทียบเรือเข้าใกล้แพเด็กน้อย เขาเห็นเด็กน้อยกลัวจนตัวสั่นจึงอุ้มเข้ามากอด พูดปลอบใจจนเด็กน้อยหายกลัว เด็กน้อยสำนึกในบุญคุณได้ให้เปลือกหอยวิเศษเป็นการตอบแทน

"เมื่อเกิดบาดแผลให้นำเปลือกหอยมาฝนเป็นผงโรยที่แผล แผลนั้นจะหายทันที" เด็กน้อยกล่าว และขอบคุณอีกครั้ง

เวลาผ่านไป ๑ ปี ชายหนุ่มทั้งสามได้กลับมาตามสัญญา แต่ละคนต่างเล่าประสบการณ์ที่พบเจอให้ฟังกัน พลางอวดของวิเศษที่ตนได้มา เชิดหยิบลูกแก้ววิเศษขึ้นมาหวังจะอวด ทุกคนจับตามองไปที่ลูกแก้วเห็นเจ้าหญิงผู้เลอโฉมกำลังประชวรด้วยโรคประหลาด และต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งในขณะนั้นไม่มีหมอใดรักษาได้ พระองค์จะสิ้นพระชนม์ในวันพรุ่งนี้

โชค จึงพูดกับเพื่อนๆ ว่า "เราไปช่วยเหลือเจ้าหญิงกันเถอะ" ทั้งสามจึงเดินทางไปช่วยรักษาเจ้าหญิงจนหายประชวร แต่ชายหนุ่มเกิดหลงรักในตัวเจ้าหญิงขึ้นพร้อมกัน และไม่สามารถตกลงกันได้ว่าใครควรเป็นคู่ครองของเจ้าหญิง ทุกคนอ้างถึงของวิเศษของตนที่นำมาช่วยเหลือ จึงตกลงกันไม่ได้

พระราชาได้เข้ามาเป็นผู้ตัดสิน พระราชาตรัสว่า "เราจะพิสูจน์ว่าใครเหมาะสมที่จะได้อภิเษกกับลูกหญิง โดยการนำปลีกล้วย ซึ่งเป็นตัวแทนดวงพระทัยของเจ้าหญิง ถ้าใครยิงถูกตรงกลางปลีกล้วยผู้นั้นเป็นผู้ชนะ" ชัช เป็นผู้เล็งธนูก่อน ธนูปักตรงกลางปลีกล้วยพอดี เชิด แสดงฝีมือบ้าง ธนูก็ปักกลางปลีเช่นเดียวกัน

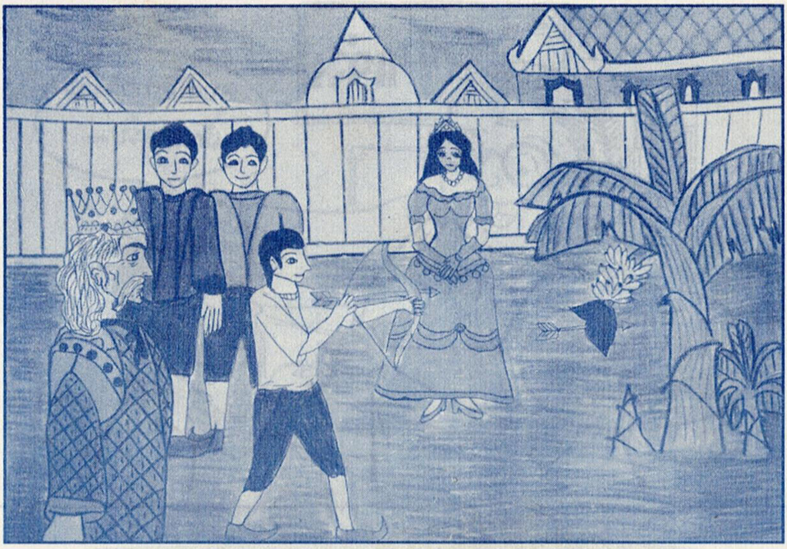

ส่วนโชคไม่ขอแสดงฝีมือ เขาถือธนูหมอบคลานเข้ามานั่งตรงหน้าพระที่นั่ง และกราบทูลว่า "กระหม่อมขอสละสิทธิ์ในการประลองครั้งนี้ ด้วยพระองค์ตรัสว่า ปลีกล้วยเป็นตัวแทนดวงพระทัยของเจ้าหญิง กระหม่อมจึงไม่อาจยิงดวงพระทัยของคนที่กระหม่อมรักได้พ่ะย่ะค่ะ" เจ้าหญิงได้ฟังดังนั้น จึงกล่าวว่า

"เสด็จพ่อเพคะ ชายหนุ่มผู้นี้เป็นผู้มีความเหมาะสมที่ลูกจะมอบชีวิตให้ดูแลตลอดไปเพคะ"

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ผู้ที่มีความรักความเมตตา รู้จักเสียสละ และช่วยเหลือ
ผู้อื่นให้พ้นทุกข์ ด้วยสติในการแก้ปัญหา
ผู้นั้นย่อมได้พบกับความสุขในที่สุด

เด็กชายธนาธิป ชัยราช
ป. ๖ โรงเรียนวัดแหลมหว้า
อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท
ที่ปรึกษา : คุณครูชัตติยา ชมภูนุช

เหรียญทองจากการประกวดเล่านิทานคุณธรรม ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ประจำปี ๒๕๕๕

ความซื่อสัตย์สำคัญไฉน ๒

ความซื่อสัตย์ เป็นหนึ่งในคุณธรรมพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้นำมาปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเรา สังคม และประเทศชาติ

ความซื่อสัตย์ คือคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่เราทุกคนควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ทุกคนในสังคมไทย เพราะปัจจุบันที่บ้านเมืองเรามีความวุ่นวาย ทะเลาะกัน ก็เกิดจากคนเราขาดความซื่อสัตย์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งจำเป็นอย่างมากที่เราทุกคนจะต้องปฏิบัติ เพราะเราจะต้องอาศัยอยู่กับคนหมู่มาก ทั้งที่โรงเรียน ครอบครัว สถานที่ทำงาน ความซื่อสัตย์จึงจำเป็นสำหรับทุกอาชีพ ไม่เฉพาะอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เราทุกคนควรเริ่มปลูกฝังตั้งแต่เด็กๆ ให้รู้จักความซื่อสัตย์ โดยเริ่มจากที่ครอบครัวเพื่อให้เห็นความสำคัญของความซื่อสัตย์ ต่อมาโรงเรียน คุณครูต้องสอนถึงประโยชน์ที่สำคัญของความซื่อสัตย์ และชี้ให้เห็นถึงโทษของการขาดความซื่อสัตย์ว่ามีผลเสียอย่างไร หากทุกหน่วยงานของสังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญที่จะส่งเสริมเด็ก เยาวชนไทย

ให้มีความซื่อสัตย์ โตไปเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทย เป็นอนาคตที่สดใสของชาติ เพื่อทำให้สังคมไทยมีบุคคลที่มีคุณภาพ สร้างประโยชน์ นอกจากความซื่อสัตย์ ยังมีคุณธรรมที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้อีก คือ ขยัน ประหยัด มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคีมีน้ำใจที่เด็กและเยาวชนไทยควรนำมาปฏิบัติเพื่อให้เติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพ ซึ่งคุณธรรมขั้นพื้นฐานจะเป็นสิ่งที่คอยหลอมรวมเด็กและเยาวชนไทยให้เป็นคนดี

ดังนั้นเราทุกคนควรใช้ความซื่อสัตย์ในการดำเนินชีวิต เพราะจะทำให้เราสามารถอาศัยอยู่กับคนหมู่มากได้ หากเราทุกคนมีความซื่อสัตย์บ้านเมืองก็จะมีความสงบสุข ไม่วุ่นวาย ทุกคนก็จะมีความสุข

เด็กหญิงพิมพ์มาดา ชัยปัญญา
ป.๖ โรงเรียนอนุบาลอำนาจเจริญ
อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

เหรียญทองจากการประกวดเรียงความ ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี ๒๕๕๕

กระเป๋าสตางค์ของใคร???

“ต้นข้าว” และ “บอล” หยุดเดินทันที เมื่อมองเห็นกระเป๋าสตางค์สีชมพูใบเล็กตกอยู่กลางสนามหญ้าในโรงเรียน ทั้งสองมองหน้ากัน ก่อนที่บอลจะก้มลงหยิบกระเป๋าสตางค์ใบเล็กขึ้นมา

“ของใครก็ไม่รู้” บอลบอกกับต้นข้าวเมื่อหยิบกระเป๋าสตางค์ใบนั้นมาอยู่ในมือ

“ลองเปิดดูสิบอล เผื่อจะรู้ว่าของใคร”

บอลเปิดกระเป๋าสตางค์ใบเล็กนั่นออก ภายในมีธนบัตรใบละ ๕๐ บาท อยู่ ๒ ใบ และเหรียญ ๑๐ อีก ๒ เหรียญ เด็กทั้งคู่หันมองหน้ากันทำตาโต และไม่มีสิ่งใดบ่งบอกว่าผู้ใดเป็นเจ้าของ

"เอาไปให้คุณครูดีไหม จะได้ประกาศหาเจ้าของ" ต้นข้าวเสนอความเห็น บอลนิ่งเงียบสักครู่ ก่อนบอกว่า "เรากับต้นข้าวเจอกระเป๋าใบนี้ มันก็น่าจะเป็นของเรา ๒ คนนะ เราแบ่งเงินในกระเป๋าคนละครึ่งดีกว่า ได้เงินไว้ซื้อขนมด้วย" บอลพูดพลางหยิบธนบัตรใบละ ๕๐ และเหรียญ ๑๐ ใส่ลงในมือต้นข้าว

"แต่มันไม่ใช่ของเรานะบอล" เสียงออดส่งสัญญาณว่าหมดเวลาพักกลางวันดังกังวาน บอลรีบคว้าข้อมือต้นข้าววิ่งไปยังตึกเรียนชั้น ป.๒ ซึ่งเป็นห้องเรียนของทั้งคู่ "เถอะน่าต้นข้าว เข้าเรียนแล้ว"

....

ต้นข้าวนั่งมองธนบัตรใบละ ๕๐ และเหรียญ ๑๐ บาทในมือด้วยความรู้สึกไม่สบายใจ จนแม่เอ่ยปากถามเมื่อเห็นลูกสาวนั่งมองสตางค์ในมือและเอาแต่ถอนหายใจ ขณะนั่งดูโทรทัศน์อยู่ด้วยกัน

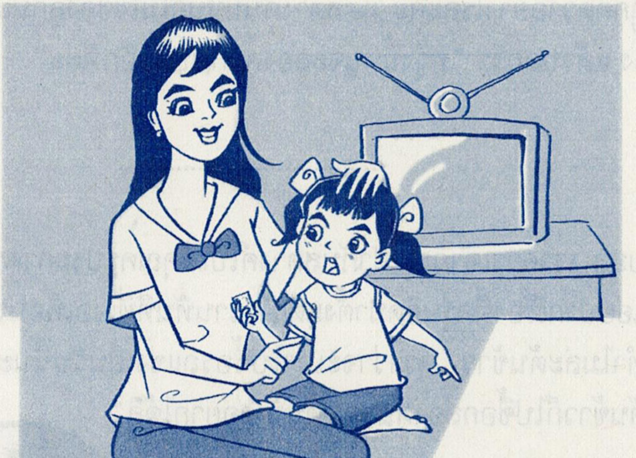

"เป็นอะไรล่ะต้นข้าว แม่เห็นหนูเอาแต่ถอนหายใจ แล้วสตางค์นั่นของใคร หนูเอามาจากไหน"

"ต้นข้าวกับบอลเก็บกระเป๋าสตางค์ได้ ในกระเป๋ามีสตางค์อยู่ค่ะแม่ บอลเลยแบ่งสตางค์กับหนูคนละครึ่ง แต่หนูรู้สึกว่ามันไม่ใช่ของหนู เราควรจะเอาไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของมากกว่า"

แม่เอื้อมมือมาโอบต้นข้าว "แล้วทำไมหนูไม่เอาไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของล่ะคะ"

"บอลบอกว่า กระเป๋าใบนี้มันตกอยู่ที่พื้น เรา ๒ คนเป็นคนเจอ มันก็ต้องเป็นของเรา แล้วก็ยังได้สตางค์ไว้ซื้อขนมด้วย ที่บอลพูดก็ถูกนะคะ"

"แล้วถ้าเจ้าของกระเป๋านั่นเขาเป็นเพื่อนของลูก สตางค์นั่นอาจจะเป็นค่าขนมทั้งอาทิตย์ของเขา เขาจะเอาอะไรซื้อขนมกินล่ะลูก" แม่ตั้งคำถามให้ต้นข้าวคิด

"หนูควรเอาสตางค์ไปประกาศตามหาเจ้าของใช่ไหมคะแม่"

"ลูกคิดว่าอย่างไรล่ะคะ แต่สตางค์นั่นมันก็ไม่ใช่ของลูกนะ" ต้นข้าวมองเงินในมือนิ่ง แล้วบอกว่า "พรุ่งนี้หนูจะลองคุยกับบอลอีกทีค่ะ"

....

"บอล เราควรเอากระเป๋ากับสตางค์ไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของนะ" ต้นข้าวรีบเอ่ยปากเรื่องที่ครุ่นคิดมาตั้งแต่เมื่อวานทันทีที่เจอเพื่อนร่วมชั้น

"ทำไมล่ะต้นข้าว เราว่าจะเอาไปซื้อรถแข่งเย็นวันนี้นะ อยากได้มานานแล้ว ต้นข้าวก็ไปซื้อกล่องดินสอที่ต้นข้าวอยากได้สิ"

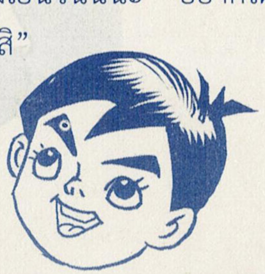

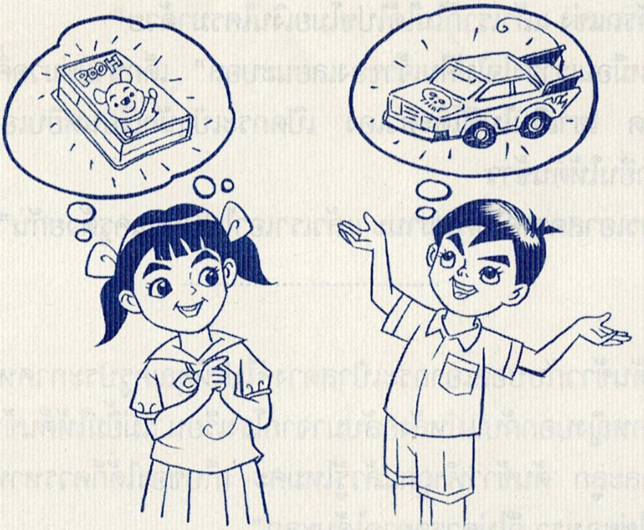

ภาพกล่องดินสอลายหมีพูห์ที่วางขายอยู่ในร้านเครื่องเขียนหน้าโรงเรียน ซึ่งต้นข้าวอยากได้ และเดินไปหยิบดูหลายต่อหลายครั้งลอยขึ้นมาในหัวเด็กหญิงทันที ค่าขนมที่เธอเก็บไว้ก็ยังไม่พอที่จะซื้อ แต่หากเธอไม่เอาเงินที่เก็บได้ไปให้คุณครูตามหาเจ้าของ เธอก็นำเงินนั่นมาซื้อได้ทันที แต่หากเงินนั่นเป็นค่าขนมของเพื่อนเธออย่างที่แม่บอกล่ะ เพื่อนเธออาจจะไม่มีเงินกินขนม ความคิดของเด็กหญิงสับสนวุ่นวายไปหมด

"บอล ถ้าเงินนั่นเป็นของเพื่อนเราล่ะ อาจเป็นค่าขนมทั้งอาทิตย์ เขาก็ไม่มีเงินซื้อขนมเลยสิ"

"แต่เราอยากได้รถแข่งนะ" บอลยังไม่เปลี่ยนใจ แม้จะมีท่าทีลังเลกับสิ่งที่เพื่อนบอก

"เงินนี่ก็ไม่ใช่ของเราด้วย บอลไม่รู้สึกผิดหรือ"

คราวนี้บอลตอบเสียงอ่อน

“รู้สึกผิดสิต้นข้าว เพราะคุณครูก็บอกว่าเวลาเก็บของได้ให้ส่งคืนเจ้าของ แต่บอลอยากได้รถแข่ง แล้วเราก็ไม่ได้ไปขโมยเงินใครมาด้วย”

“แต่ก็เหมือนเราจงใจไม่คืนเจ้าของเลยนะบอล” เด็กชายขมวดคิ้วหน้านิ่วคล้ายใช้ความคิด เขาเดินไปที่โต๊ะตัวเอง เปิดกระเป๋านักเรียนหยิบเอากระเป๋าสตางค์สีชมพูมายื่นให้ต้นข้าว

“ต้นข้าวเอาสตางค์ใส่คืนมานะ แล้วเราเอาไปให้คุณครูด้วยกัน”

....

“แม่...ต้นข้าวกับบอลเอากระเป๋าสตางค์ไปให้คุณครูประกาศหาเจ้าของแล้วนะคะ” เด็กหญิงบอกกับแม่หลังกลับมาจากโรงเรียน แม่ยิ้มให้ต้นข้าว

“ดีแล้วละลูก ต้นข้าวทำถูกแล้วรู้ไหมคะ เก็บของได้ก็ควรหาทางส่งคืนเจ้าของ ของไม่ใช่ของเรา ก็ไม่ควรอยากได้นะลูก”

“แต่หนูต้องเก็บสตางค์อีกหลายวันเลย กว่าจะได้กล่องดินสอที่อยากได้”

“แต่แม่ก็ภูมิใจมากนะที่ลูกเป็นคนดี” แม่เดินมากอดต้นข้าวและหอมแก้มฟอดใหญ่ ต้นข้าวเลยหอมแก้มแม่กลับไปบ้าง ๒ คนแม่ลูกหัวเราะเสียงใส

....

บอลยิ้มแก้มปริ เมื่อคุณครูประกาศเรียกชื่อเขาและต้นข้าวให้ออกมาหน้าเสาธง กล่าวชมเชยที่ทั้งคู่นำกระเป๋าสตางค์ที่เก็บได้มาให้คุณครูเพื่อประกาศหาเจ้าของ และขอให้นักเรียนคนอื่นๆ ดูทั้งคู่เป็นแบบอย่าง

"เดี๋ยวเก็บสตางค์ซื้อรถแข่งเอาก็ได้น่ะต้นข้าว" ต้นข้าวพยักหน้าให้เพื่อน ซึ่งบอลยืนตัวตรง ยืดอก หน้าเชิด และยิ้มจนตาหยี ขณะที่คุณครูบอกให้นักเรียนทั้งโรงเรียนปรบมือให้กับเด็กทั้งสองคน เสียงปรบมือดังก้องเข้าไปถึงหัวใจของบอลจนลืมรถแข่งที่อยากได้ไปจนหมดสิ้น ส่วนต้นข้าวนั้นเธอรู้สึกว่าสิ่งที่เธอทำนั้น มันน่าภูมิใจอย่างที่แม่บอกจริงๆ

คีตฌาณ์ ลอยเลิศ

ความคิด

ความคิดเหมือนดวงดาว สุกสกาวส่องฟ้าใส
คิดดีนำสู่ชัย คิดอะไรคิดให้ดี
คำพูดเหมือนสายลม คลายทุกข์ตรมสร้างสุขศรี
สำคัญที่วจี คำพูดนี้สะท้อนตน
ชีวิตเหมือนสายน้ำ คุณค่าล้ำต่อชีพชน
สุขทุกข์ผ่านผจญ คิดทบทวนควรคิดดี

เด็กหญิงวาสนา ช่วยนวย
โรงเรียนบ้านคลองเต็ง
อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

ความดี

ความดีเหมือนดอกไม้ หอมชื่นใจใครได้ดม
รวยรื่นชวนชื่นชม ผ่อนอารมณ์ประโลมใจ
ทำดีอยู่ที่คิด ทำสิ่งผิดพาพิษภัย
ทางรอดสังคมไทย เกิดสุขได้ด้วยความดี

เด็กหญิงมุทิตา นันทะพันธ์
โรงเรียนชุมชนวัดปราสาท
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

บ้านของฉันอยู่ในสวน มีต้นไม้มากมายทำให้อากาศเย็นสบายไม่ร้อน ที่บ้านของฉัน ฉันเลี้ยงกระต่าย ๒ ตัว มันชอบวิ่งเล่น กระต่ายชอบกินผัก กินใบหญ้า ฉันจะคอยดูมันอยู่ห่างๆ ฉันชอบอยู่ที่บ้านมาก เพราะบ้านคือจุดรวมของครอบครัว จุดรวมของความรัก มีพ่อแม่และพี่ๆ ของฉันคอยดูแล เอาใจใส่กัน มีปัญหาทุกคนก็จะช่วยแก้ปัญหา ช่วยเป็นกำลังใจให้กัน ทำให้ทุกคนปลอดภัยจากสิ่งเสพติดต่างๆ ฉันรักครอบครัวของฉันมาก ฉันอยากให้คนในประเทศรักกันเหมือนครอบครัวของฉัน

เด็กหญิงธนัญญา ยี่แป้น

ป.๓ โรงเรียนวัดพังยาง

อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

อนาคตของฉัน อนาคตของชาติ

เราทุกคนต่างย่อมมีความฝันเป็นของตัวเอง ความใฝ่ฝันที่อยู่ในอนาคตและยังมาไม่ถึง บางคนฝันอยากจะเป็นหมอ บ้างก็อยากเป็นนักธุรกิจ หรือบางคนอยากจะเป็นสถาปนิก ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคล แต่สิ่งสำคัญนั่นคือ การพยายามทำให้ความฝันนั้นเป็นความจริง ถึงแม้จะต้องเจอกับอุปสรรคใดๆ แต่ความพยายามย่อมไร้ขีดจำกัด หากเราจะใช้มันเพื่อความฝัน

ยุคปัจจุบันนี้มีอาชีพอยู่มากมายให้เราเลือกเป็น แต่ก็มีทั้งอาชีพสุจริตและทุจริต อาชีพสุจริต เช่น ครู หมอ แม่ค้า ฯลฯ อาชีพทุจริต เช่น ค้ายาเสพติด เปิดบ่อนพนัน ฯลฯ ซึ่งอนาคตข้างหน้าจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจประกอบอาชีพของเรา อนาคตของเราจะมีความรุ่งเรืองก็ขึ้นอยู่กับอาชีพเหล่านี้ เช่นเดียวกันกับอนาคตของชาติ จะมีความสุข สงบ เจริญมั่นคง ก็เพราะการประกอบอาชีพของเยาวชนเหล่านี้

สำหรับอนาคตของฉันนั่นคือ การเป็นหมอหรือพยาบาล เพราะฉันเองอยากที่จะรักษาผู้ป่วย อยากเห็นรอยยิ้มของพวกเขาเมื่อหายป่วยจากการรักษาของฉัน แต่บางครั้งฉันก็อยากเป็นแอร์โฮสเตสส์ อยากบริการลูกค้าที่อยู่บนเครื่องบิน หากฉันไม่สามารถเป็นหมอหรือแอร์โฮสเตสส์ได้ ฉันก็อาจจะเรียนครู จบออกมาเป็นครูสอนเด็กๆ คอยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ให้ความรู้กับเด็กนักเรียน เพื่อพวกเขาเหล่านั้นจะได้เติบโต และเป็นอนาคตที่ดีของชาติ และสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับชาติต่อไป

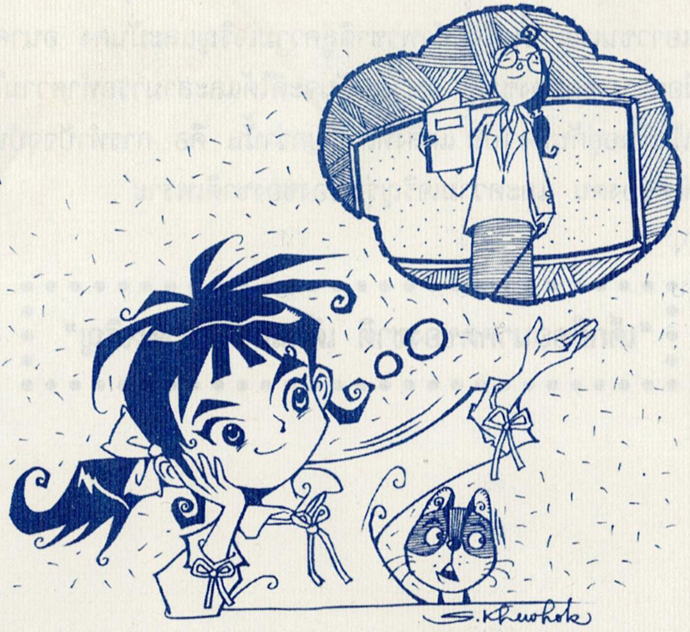

เด็กๆ ก็คืออนาคตของชาติ หากพวกเขาในอนาคตเป็นคนดี ประกอบอาชีพอย่างสุจริต เช่น การเรียนต่อให้จบสูงๆ แล้วมาเป็นหมอ เป็นครู ฯลฯ ชาติก็จะเจริญรุ่งเรืองและมีความผาสุก แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กและเยาวชนเหล่านั้นประพฤติตนไม่ดี ทำตนเองให้เป็นปัญหาของสังคม เช่น การมั่วสุมเสพยาเสพติด เล่นการพนัน หาเรื่องทะเลาะวิวาท ฯลฯ พวกเขาเหล่านี้ก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคม และนำพาชาติให้ล่มจม แต่สิ่งที่สำคัญเพื่ออนาคตของชาติ นั่นคือ การศึกษา ท่านพุทธทาสภิกขุได้กล่าวไว้ว่า **ผู้ที่มีการศึกษา ย่อมเจริญแล้ว** ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การศึกษาคือกุญแจสำคัญที่จะนำพาชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

ทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่ออนาคตของชาติ คือ เด็กๆ และเยาวชน ฉันเองก็คือหนึ่งในเยาวชนเหล่านั้นที่จะนำพาชาติสู่ความเจริญและมั่นคง อนาคตของฉันก็เปรียบเสมือนอนาคตของชาติ อนาคตฉันจะดีได้และสามารถทำความใฝ่ฝันของตนเองให้สำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจุบัน แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้น คือ การทำปัจจุบันให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตที่ดีของตน และความเจริญรุ่งเรืองของชาติเพราะ

“เด็กคืออนาคตของชาติ เด็กฉลาด ชาติเจริญ”

เด็กหญิงชิวาพร กาญจนคช
ม.๓ โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

เหรียญทองจากการประกวดเรียงความ ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี ๒๕๕๕

The Bright Future

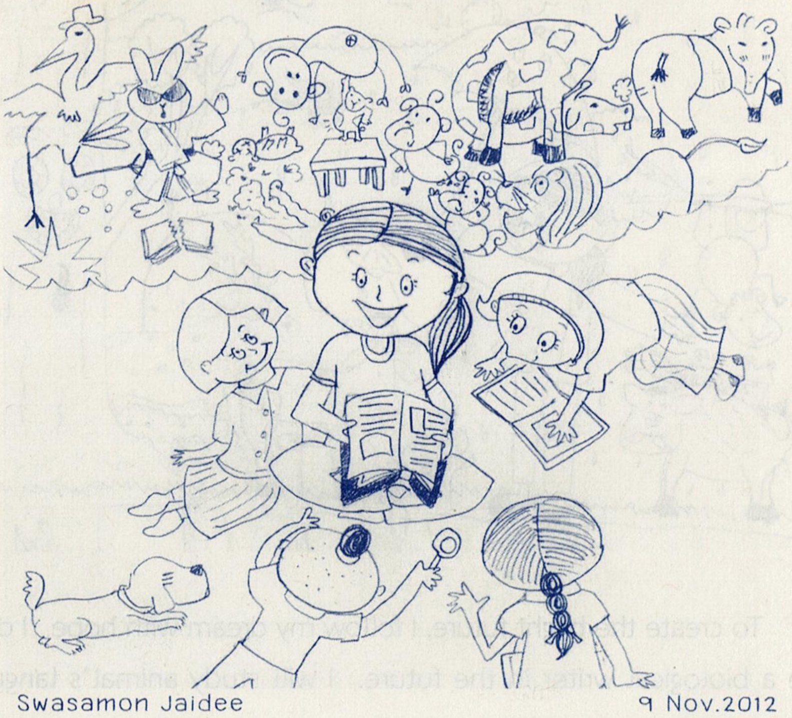

Every year my parents take me back to their hometown in the west of Thailand. We go to several schools to give story books and tell fables to kids. The more school I have visited, the more children I have known. The kids in remote area rarely read, they hardly know Aesop's stories, and almost all of their parents are separated. My mom always says that "today kids will grow up to be new hope who will weave the dreams of "bright future". Certainly they will be a part of the future just like me, but how they could create "the bright future" without reading any books and being guided by the right person.

To create the bright future, I follow my dream with hope. I dream to be a biological writer in the future. I will study animal's languages and learn to communicate with them. I would like to be a real Dr Doolittle. I will create a story book called "Interview with the nature". I will discover the secret part of them and find out how they could survive in this global warming world. I will learn to survive among them. I would also like to discuss the way to share the resource with them. I will turn this fact into an interesting story for children. I have been doing story-teller activities with my family since I was 6 years old. From now on, I will also draw and write them down. I would like all kids to enjoy reading my books.

I am quite sure that, with my story, science knowledge won't be boring for the children and they will enjoy learning the way to live in peace with nature. I have so many exciting stories in my mind. Every time I do story-teller, I will keep telling them about the wonderful world that we could travel around in one day by reading books. I believe that reading is the fundamental of thinking process. I will encourage them to read more and more. I would cut down the end of story and let them imagine to find out the whole fantastic story by themselves. I hope my book will be beneficial in their lives.

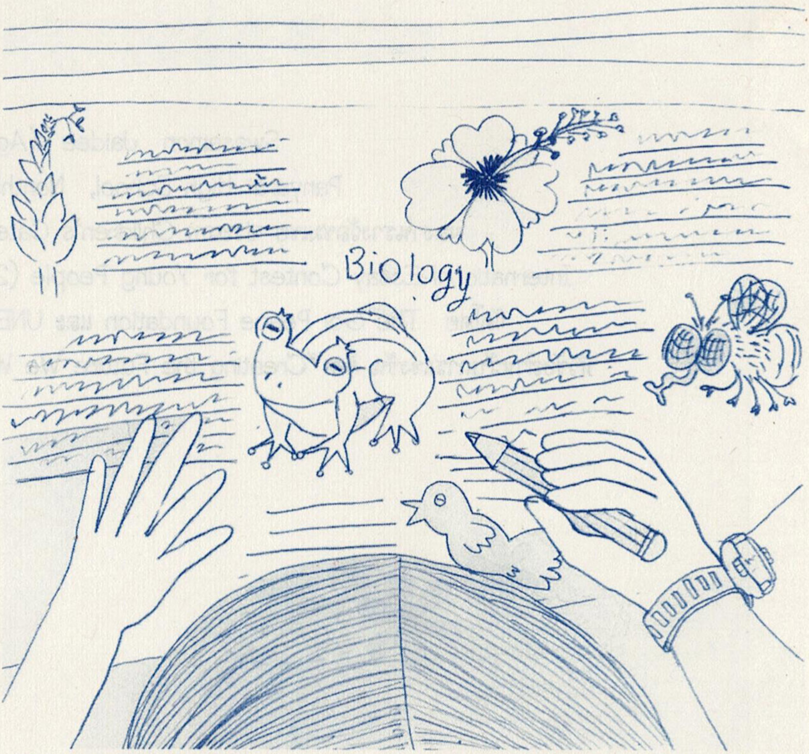

Swasamon Jaidee 9 Nov.2012

Now, I am almost 12 years old. I have learnt more about meaning of "future". Future will always follow the Present not within a year or a month later but every second counts. Today, I am happy to tell story of what I have read to children in remote areas and I will continue telling them more stories about how important they are to this world and how amazing the life is. I won't forget to explain the topic "the earth is not ended as long as we are generous and learn to share to others". I want to create a bright future together with my decent friends in this awesome world.

Swasamon Jaidee (Age 11)
Panyarat High School, Nonthaburi
ผลงานรางวัลชมเชย ประเภท Children's Category
International Essay Contest for Young People (2012)
จัดโดย The Goi Peace Foundation และ UNESCO
หัวข้อสำหรับการแข่งขัน คือ "Creating the Future We Want"

Let's open our heart to the world

It opens the new world I live.

It offers various ways of life I receive.

It takes me to wonderful globalization.

It brings me bright and clear imagination.

It elicits creative thinking.

It builds a strong base of learning.

It creates love, beauty, and purity of mind.

That is related to all mankind.

So I have found a great thing.

Let's open our heart to the world of reading.

Lalita Khongthum
Saothongwittaya School
Nakhon Si Thammarat Province
editor : พีริยา พงษ์สาริกัน และ John Viano

"น้องเต่าอยากวิ่งแข่ง"

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีน้องเต่าตัวหนึ่งอยากวิ่งแข่งกับน้องกระต่ายมาก เพราะน้องเต่าอยากทดสอบฝีเท้าตัวเอง ว่าจะดีแค่ไหน น้องเต่าได้ฝึกฝนแล้วฝึกฝนเล่า กว่าจะใจกล้าที่จะท้าน้องกระต่ายมาวิ่งแข่ง

เมื่อน้องกระต่ายได้รับคำท้า ก็เตรียมความพร้อมโดยการวิ่งทุกวัน พอถึงวันแข่งขัน น้องเต่าก็เตรียมตัวมาเป็นอย่างดี น้องกระต่ายมาถึงก็ขู่น้องเต่าว่า "นายแพ้ฉันแน่" น้องเต่าก็ไม่ได้ตอบโต้อะไร เพราะถึงแพ้ก็ไม่มีอะไรที่ต้องกังวล กรรมการเป่านกหวีดเสียงดัง สัตว์ทุกตัวเอาใจช่วยน้องเต่า "น้องเต่า สู้ๆ น้องเต่าสู้ๆ" เสียงของกองเชียร์เชียร์น้องเต่า พอถึงครึ่งทางน้องกระต่ายเห็นต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง น้องกระต่ายนึกได้จึงไม่หยุดพัก เพราะกลัวจะซ้ำรอยเก่า จึงตั้งหน้าตั้งตาวิ่งไปเรื่อยๆ น้องเต่าก็ตามมาติดๆ จนใกล้จะถึงเส้นชัย น้องเต่าใช้ความเร็วที่เหลืออยู่ เพื่อแซงน้องกระต่าย แต่ว่า... น้องเต่าก็พ่ายแพ้น้องกระต่าย น้องกระต่ายจึงเข้าไปปลอบใจน้องเต่าว่า "ไม่เป็นไรถ้ามีแพ้ก็ต้องมีชนะจริงไหม"

การแข่งขันเสร็จสิ้น ประโยคสุดท้ายที่น้องเต่าฝากมา คือ "ถึงผมจะแพ้ ผมก็ไม่หวั่น เพราะน้องเต่าแค่อยากวิ่งแข่ง... เท่านั้นเอง"

เด็กหญิงจุฑารัตน์ ศิริเนตร

ป.๕ โรงเรียนคลองบางกะสี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สามนั้ว บอกรักโลก
โดย
ภาพ: ด.ญ. ณิศาชล พิมพ์วงศ์
เรื่อง: ด.ญ. ปภาวี กุลคำ
บรรณาธิการ : นิติยา ทับเปลียน
โรงเรียน : มหาภาพกระจาดทองอุปถัมภ์ จ. สมุทรปราการ
ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง มีเด็กน้อยขี้สงสัย กำลังแอบฟังพี่ๆคุยกันเรื่อง บอกรักโลก
อะไรคือ... บอกรักโลกนะ?
อ้าว! น้องมานี่สิ ไปทำอะไรตรงนั้น
แฮ่...แฮ่..

อะไรคือ การบอกรักโลก หรือ ครับ ?.
อ๋อ... ก็เป็นการบอกรักโลก โดยใช้ สัญลักษณ์ มือไง ....
เพียงเราใช้นิ้ว แค่สามนิ้ว ก็บอกรักโลกได้แล้ว
แค่สามนิ้วเนี่ยนะ...
ใช่จ๊ะเดี๋ยวพวกพี่ จะทำให้ดู
แต่เอ๊..?..? น้องยังไม่บอกพี่เลย ทำไมต้องแอบฟังด้วยจ๊ะ
คือ ...
ก็หนูอยากรู้นี่...ว่าคุยอะไร

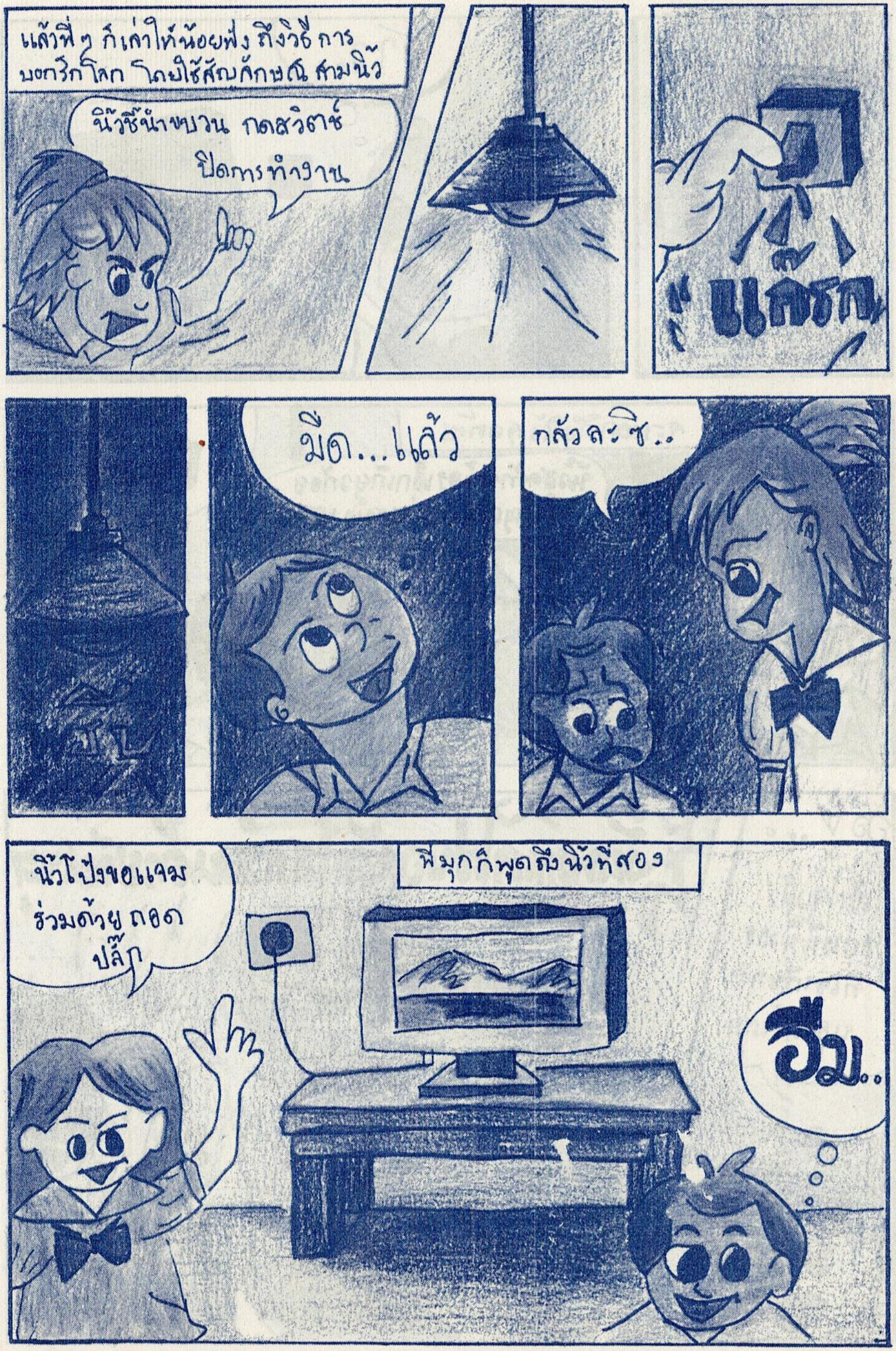
แล้วพี่ ๆ ก็เล่าให้น้องฟัง ถึงวิธีการบอกรักโลก โดยใช้สัญลักษณ์ สามนิ้ว
นิ้วชี้นำขบวน กดสวิตช์ ปิดการทำงาน
แกร๊ก
มืด...แล้ว
กลัวละซิ..
นิ้วโป้งขอแจมร่วมด้วย ถอดปลั๊ก
พี่มุกก็พูดถึงนิ้วที่สอง
อึม..

"จึบ"
ว้าว..
ส่วนพี่ อาร์ต จะบอกถึงนิ้วสุดท้าย
นิ้วสุดท้ายน้องเล็กเกี่ยวก้อย สัญญาจะทำอย่างสม่ำเสมอ
เย้...
อ้อ ๆ...
เข้าใจแล้ว อย่างนี้นี่เอง ที่เขาเรียกว่า บอกรักโลก
งั้นพวกเราไปบอกรักโลกร้อนด้วยกันนะ

วันที่เปลี่ยนไป

หมู่บ้านของฉันเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยรถจักรยานยนต์ รถยนต์ ที่มีท่อไอเสียของรถ มีควันดำ ทำให้หมู่บ้านของฉันไม่สดชื่น ไม่สดใส เหมือนในอดีตที่มีอากาศสดสะอาดในตอนเช้า แต่ปัจจุบัน ตอนเช้าๆ ฉันตื่นขึ้นมามีแต่เสียงรถ มีควันดำเต็มไปหมด ยิ่งตอนนี้น้ำมันก็แพง ฉันอยากให้เพื่อนๆ หันมาใช้รถจักรยานกันให้มากขึ้น และคนที่ทำงานไกลๆ ก็สามารถใช้รถยนต์ ถ้าคนที่ทำงานใกล้ๆ ให้ใช้รถจักรยาน จะช่วยลดมลพิษทางอากาศ ยังช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีกด้วย

เด็กหญิงอาอีซ๊ะห์ ใบแหล๊ะ
ป.๕ โรงเรียนบ้านสวรรค์
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

ลูกเสือน้อยกับต้นไม้ใหญ่

ต้นกล้า ปอแก้ว ชาตรี พวกเขาเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก เขาทั้งสามเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ วันหนึ่งทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

เช้าวันรุ่งขึ้น นักเรียนทุกคนมารวมตัวกันที่โรงเรียนเพื่อแบ่งหมู่ ทั้งสามได้อยู่หมู่เดียวกัน คือ หมู่งูเห่า สมาชิกในหมู่ให้ทั้งสามเป็นผู้นำ โดยต้นกล้าถือแผนที่ ปอแก้วถือเข็มทิศ และชาตรีถือวิทยุสื่อสาร

หลังจากนั้นลูกเสือทั้งหมดได้ออกเดินทาง โดยให้หมู่งูเห่าออกเดินทางเป็นหมู่แรก ลูกเสือทุกคนออกเดินทางไกลด้วยความสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการชมธรรมชาติในป่า

"นี่พวกเรานั่นตัวอะไร" ปอแก้วเอ่ยถามเพื่อนๆ

"นั่นคือกิ้งก่า มันมีลิ้นยาวพอๆ กับตัวมันเลยทีเดียว และมันยังสามารถเปลี่ยนสีตัวของตัวมันให้เข้ากับธรรมชาติรอบตัวได้อีกด้วย" ชาตรีตอบปอแก้วพร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกิ้งก่าให้เพื่อนฟัง

“นี่พวกเราระวังงูนะ” เสียงร้องอย่างตกใจของปอแก้วทำให้ทุกคนตกใจเป็นอย่างมาก แต่ต้นกล้ากลับหันมาจ้องงูตัวนั้นแล้วพูดขึ้นว่า

“ทุกคนไม่ต้องกลัวหรอก มันคืองูทางมะพร้าว ไม่มีพิษหรอก” คำพูดของต้นกล้าทำให้ทุกคนหายตกใจและงูก็ค่อยๆ เลื้อยหนีไป

เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน ทุกคนหยุดรับประทานอาหารกลางวัน เวลาผ่านไปทุกคนก็กินข้าวเสร็จ ต้นกล้าเอ่ยขึ้นว่า

“อย่าลืมเก็บเศษกระดาษ ถุงพลาสติก และกล่องโฟมนะเพื่อนๆ”

“ทำไมเราต้องเก็บด้วยล่ะ” สมาชิกในกลุ่มคนหนึ่งเอ่ยถามด้วยความสงสัย

“เราต้องช่วยกันรักษาสภาพป่าไว้ เพราะเศษกระดาษ กล่องโฟม และถุงพลาสติกมันย่อยสลายยาก ถ้าพวกเราไม่เก็บ ป่านี้ก็คงไม่น่าเที่ยว” ชาตรีอธิบายให้เพื่อนๆ ฟัง และทุกคนก็ช่วยกันเก็บขยะจนหมดด้วยคำพูดของชาตรี

ลูกเสือทั้งหมดเดินทางต่อได้สักพัก ฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก ทุกคนวิ่งหาที่หลบฝนจึงทำให้ทั้งหมดหลงทาง เวลาผ่านไปนานมากฝนจึงหยุดตก แต่ทั้งหมดก็ไม่มีแรงเดินต่อ

เช้าวันรุ่งขึ้น ต้นกล้า ปอแก้ว และชาตรี ออกไปหาผลไม้มาให้เพื่อนๆ แต่ทั้งสามก็ไม่เจอผลไม้แม้แต่ลูกเดียว กลับพบต้นไม้ที่ถูกลักลอบตัดจนหมดป่า

ทั้งสามหิวมากจึงเดินเข้าไปในป่าลึกเพื่อหาผลไม้

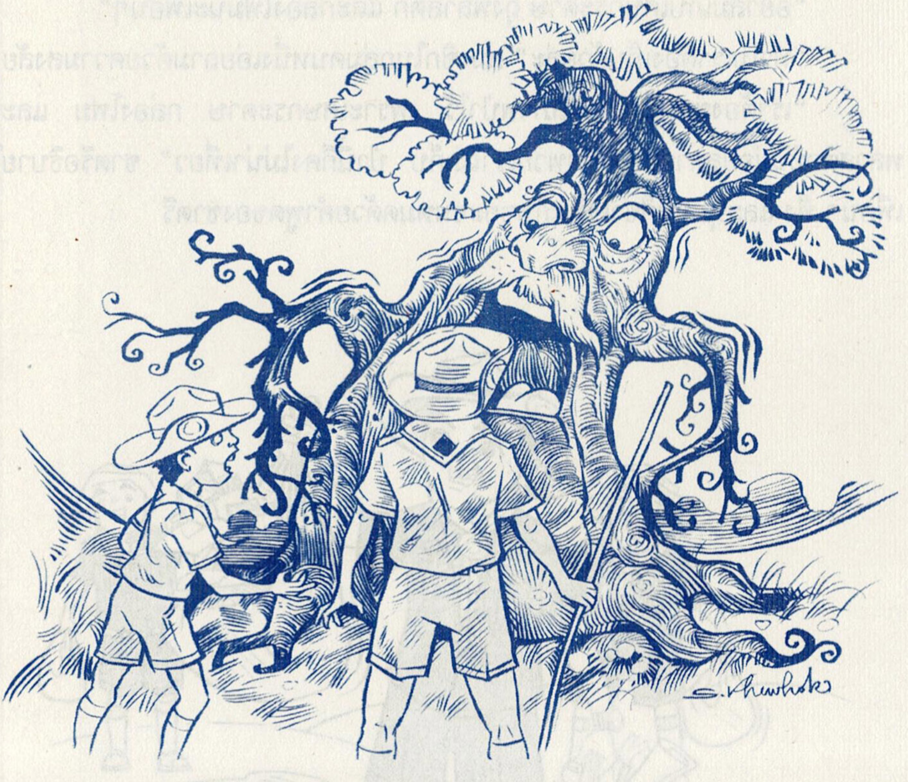

“พวกเจ้ามาทำอะไรที่นี่” อยู่ๆ ก็มีเสียงหนึ่งดังขึ้นมา

“ใครน่ะ ออกมาเดี๋ยวนี้นะ” ชาตรีตะโกนสุดเสียง สิ้นเสียงชาตรี ต้นไม้ขนาดใหญ่ก็ขยับเขยื้อนมีชีวิตขึ้น

“พวกเจ้ามาทำอะไรที่นี่” ต้นไม้ใหญ่เอ่ยถาม

“พวกเราหิว เลยมาหาผลไม้กิน” ปอแก้วตอบต้นไม้

"ที่ในป่านี้ ไม่มีผลไม้ให้พวกเจ้าหรอก เพราะมนุษย์อย่างพวกเจ้าทำลายป่าไม้โดยไม่คิดเลยว่าเราชาวต้นไม้ช่วยเหลือมนุษย์มากแค่ไหน ให้ลมหายใจแก่พวกเจ้า ให้อาหาร และยารักษาโรค แต่พวกเจ้ากลับทำลายต้นไม้" ต้นไม้ตอบกลับ ทั้งสามได้ยินดังนั้นจึงรู้สึกสงสารป่าไม้

"ลุงต้นไม้ครับ เด็กอย่างพวกเราช่วยอะไรธรรมชาติได้บ้างครับ" ต้นกล้าเอ่ยถาม

"ช่วยได้ พวกเจ้าช่วยรณรงค์ให้มนุษย์รักษ์ป่าและธรรมชาติสิ" ต้นไม้ตอบ

"พวกเราสัญญาจะช่วยท่าน" ปอแก้วพูดขึ้น

หลังจากนั้นต้นไม้ใหญ่ก็บอกทางออกจากป่ากับเด็กๆ ทุกคน ต้นกล้า ปอแก้ว และชาตรีจึงเล่าเรื่องที่ได้เจอในป่าลึกให้ครูและเพื่อนฟัง ครูจึงพาเด็กๆ ไปเดินรณรงค์ให้มนุษย์หันมาดูแลธรรมชาติยิ่งขึ้น

"ถ้าคุณลุงต้นไม้ได้รู้ว่าพวกเราทำขนาดนี้ ลุงต้นไม้จะอมยิ้มอย่างมีความสุขหรือเปล่านะ" ปอแก้วเอ่ย

เด็กหญิงณัชชา สื่อตระกูล
ม.๒ โรงเรียนบ้านบุสูง
อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

ตัดเท่าไรถึงจะพอ

นานมาแล้ว มีสามี ภรรยาคู่หนึ่ง ชื่อนายชุ่มและนางชื่น มีอาชีพขายฟืน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งใกล้เชิงเขา เขาจะเก็บกิ่งไม้แห้งจากเชิงเขาเพื่อนำไปขายในตลาด ชาวบ้านซื้อกิ่งไม้ไปทำฟืนสำหรับหุงต้ม ฟืนของนายชุ่มและนางชื่นขายดิบขายดี นายชุ่มได้เงินกลับมาบ้าน ก็ได้แบ่งเงินให้ภรรยาไว้ใช้สอยประจำวัน

"...เร่เข้ามา เร่เข้ามา ไม่ซื้อไม่หาไม่ว่าอะไร

ฟืนนายชุ่มเนื้อไม้แห้งสนิท จุดง่ายติดง่ายใช้งานนานกว่าใครครับ..."

วันหนึ่งภรรยานายชุ่มพูดกับสามีว่า...

ภรรยา : "พี่จ๊ะ ถ้าเราเดินเก็บกิ่งไม้แห้งขายไปวันๆ เมื่อไรจะร่ำรวยสักที"

นายชุ่ม : "นั่นสิ ทั้งๆ ที่ฟืนฉันก็ขายดี ขายหมดทุกวัน"

ภรรยา : "ฉันว่านะ แทนที่เราจะเก็บกิ่งไม้ไปวันๆ เรามาเปลี่ยนเป็นตัดต้นไม้น่าจะดี พี่ว่าไหมจ๊ะ"

สามีเห็นดีด้วยกับภรรยา ที่จะตัดต้นไม้มาขายให้ได้เงินมากๆ

รุ่งเช้านายชุ่มและนางชื่นจึงออกไปตัดต้นไม้ที่ขึ้นรอบๆ เชิงเขา ขณะที่นายชุ่มและนางชื่นกำลังตัดต้นไม้ต้นหนึ่งอยู่ ก็มีแม่นกกางเขนตัวหนึ่งบินมาขอร้องไม่ให้ตัดต้นไม้ต้นนั้น

นก : "ต้นไม้ต้นนี้มีรังของข้าและลูกนกของข้าอาศัยอยู่บนต้นไม้นานแล้ว ท่านได้โปรดอย่าตัดเลย"

แต่นายชุ่มและนางชื่นก็ไม่สนใจ แล้วก็ลงมือตัดต้นไม้ต่อไปและได้ไม้กองใหญ่นำไปขายได้เงินมากกว่าเดิม

ฝ่ายภรรยาเมื่อเห็นสามีได้เงินมากขึ้นก็เกิดความโลภจึงยุให้สามีไปตัดต้นไม้ให้หมดทั้งป่า นายชุ่มเห็นด้วย จึงเกณฑ์ญาติพี่น้องมาช่วยกันตัดต้นไม้ แล้วก็พบกับสัตว์ป่าฝูงหนึ่งมาขอร้องไม่ให้ตัดต้นไม้

ช้าง : "ขอท่านได้โปรดอย่าตัดต้นไม้เลย เพราะจะทำลายที่อยู่อาศัยและ แหล่งอาหารของสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้"

แต่นายชุ่มและนางชื่นก็ไม่สนใจและยังคงตัดต้นไม้ต่อไป

...โค่น โค่น โค่น ตัด ตัด ตัด
ไม้ใหญ่ ไม้เล็ก เรามาตัดกัน !!!

แล้วก็ถึงวันที่ธรรมชาติลงโทษ เมื่อป่าไม้เหลือแต่ตอ ไม่มีต้นไม้คอยโอบอุ้มซับน้ำฝน เมื่อเกิดพายุใหญ่ และฝนก็โหมกระหน่ำ น้ำป่าไหลบ่าพัดพาเอาท่อนซุงที่กองไว้ ทับถมหมู่บ้านจนพังพินาศ เกิดน้ำท่วมใหญ่ ทั้งหมู่บ้านจมอยู่ใต้น้ำ นายชุ่มและนางชื่นต้องไปอาศัยบนหลังคาบ้าน

นายชุ่มบ่นกับภรรยาถึงความผิดพลาดจนก่อให้เกิดความสูญเสียใหญ่หลวง

ภรรยา : "พี่ ฉันสำนึกผิดแล้วจ้ะ ฉันไม่น่ายุให้พี่ไปตัดต้นไม้ให้หมดทั้งป่า เลยจ้ะ นี่หรือที่เขาเรียกว่า ธรรมชาติลงโทษ "

นายชุ่ม : "สิ่งอะไรที่เราทำไปแล้วก็ให้มันผ่านไป เราควรทำวันนี้ให้ดีที่สุด"

ภรรยา : "ฉันว่า พอถึงวันที่น้ำลดฉันจะไปชวนพวกชาวบ้านมาปลูกต้นไม้ เพื่อทดแทนต้นไม้ที่เราได้ทำลายไป"

พอถึงวันที่น้ำลด นายชุ่มและนางชื่นก็ไปขอร้องพวกชาวบ้านมาช่วยกันปลูกต้นไม้

หลายปีต่อมา จากป่าที่มีแต่ตอไม้ก็กลับมาอุดมสมบูรณ์เหมือนเดิม สัตว์ป่ามีแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหาร ชาวบ้านก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จบนิทานคุณธรรมนำมาเล่า

ถึงเรื่องราวความโลภละโมบเหลือ

อยากได้มาก ทุกข์มาก ยากจุนเจือ

อยากให้เหลือต้องรู้จักรักพอเพียง

"โลภนักมักลาภหาย"

เนื้อเรื่อง : นางอาภรณ์ แสวง ครูผู้สอนเล่านิทานคุณธรรม

ผู้เล่า : เด็กชายรักชาติ ทองดอนดู่

ม.๒ โรงเรียนสุวรรณภูมิวิทยาลัย อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

เหรียญทองจากการประกวดเล่านิทานคุณธรรม ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี ๒๕๕๕

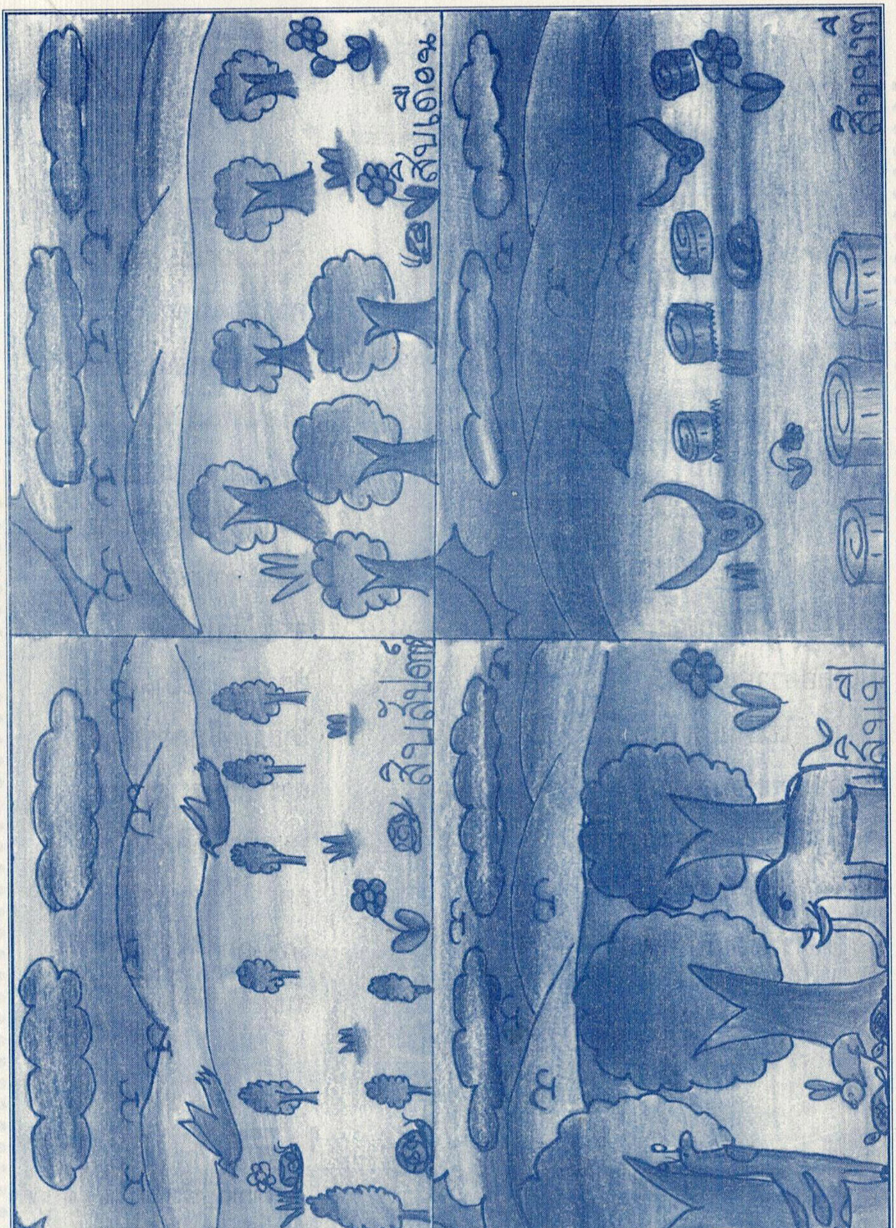

เด็กหญิงธัญญลักษณ์ ยะหัตตะ

ป.๖ อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

โลกร้อน

วันนี้โลกแล้งร้อน ไม่เหมือนก่อนครั้งนานมา
ในน้ำเคยมีปลา ข้าวในนาเขียวขจี
ฤดูกาลเหมาะสม ความอุดมทุกถิ่นที่
ป่าไม้สัตว์มากมี สายนทีหล่อเลี้ยงคน
อากาศชื้นชุ่มฉ่ำ มีไอน้ำชื่นเวหน
บัดนี้ร้อนเหลือทน ฝนไม่ตกต้องตามกาล
ดิน น้ำ ถูกทำลาย ความเสียหายเกินกล่าวขาน
โหมใช้พลังงาน ราวไร้ค่าน่าอาดูร
ป่าไม้ลักลอบตัด จนวิบัติป่าสิ้นสูญ
ไม่เหลือความสมบูรณ์ สัตว์ล้มตายใกล้สูญพันธุ์
ใช้โฟม สารเคมี ใกล้วันที่โลกอาสัญ
เหมือนตายผ่อนส่งกัน สารพันเกิดทุกข์ภัย
โลกร้อนอย่าร้อนจิต หยุดสักนิดคิดแก้ไข
ประหยัดทั้งน้ำไฟ ลดการใช้สารเคมี
ร่วมใจกันปลูกป่า รักษ์โลกาคืนสุขศรี
ย้อนโลกที่เคยมี สมดุลดีให้คืนมา

เด็กหญิงวิราวรรณ ดีบุกคำ
ม.๒ โรงเรียนชุมชนวัดปราสาท
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

คำขวัญวันเด็กของหนู

"เด็กไทยสร้างสรรค์ ขยันใฝ่รู้ มุ่งสู่ความก้าวไกล ชาติไทยเจริญ"

เด็กชายมุฮ์มีน มูเกิม

ป.๖ โรงเรียนอนุบาลสตูล อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

"กตัญญูรู้คุณ เกื้อหนุนสามัคคี มุ่งทำความดี
ตามวิถีและมีคุณธรรม"

เด็กชายนันทิพัฒน์ ศรีแก้ว

ป.๓ โรงเรียนดรุโณทัย อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

ฝึกสังเกต ลับสมอง

หาฝาปิดถังขยะ

ถังขยะเปิดฝาทิ้งไว้ เด็ก ๆ ช่วยลากเส้นจับคู่ถังขยะกับฝาที่ถูกต้องทีนะจ๊ะ สังเกตที่ขนาดและรูปร่างให้ดีนะ

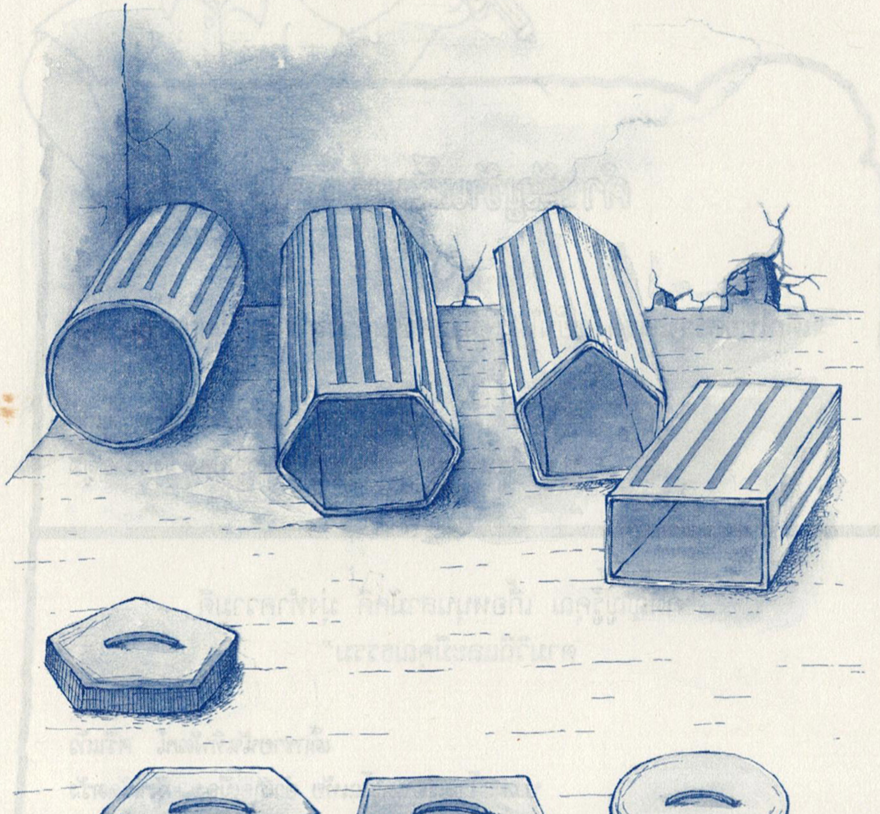

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

ฝึกสังเกต ลับสมอง

ช่วยพากระต่ายไปหาลูกๆ หน่อย

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

ฝึกสังเกต ลับสมอง

ค้นหาวงปีของต้นไม้

ใครตัดไม้ในป่าแล้วนำมาทิ้งไว้อย่างนี้นะ ไม่ได้การละต้องเอาหลักฐานไปแจ้งให้ทางการทราบ แต่ก็ต้องหาวิธีที่จะรู้ให้ได้ว่าต้นไม้กับตอไม้อันไหนเป็นต้นเดียวกัน ลองดูวงปีให้ดี แล้วลากเส้นโยงเลย

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

ฝึกสังเกต ลับสมอง

เวลาอะไร

รู้ไหมว่า นาฬิกาเรือนสุดท้ายบอกเวลากี่โมงจ๊ะ

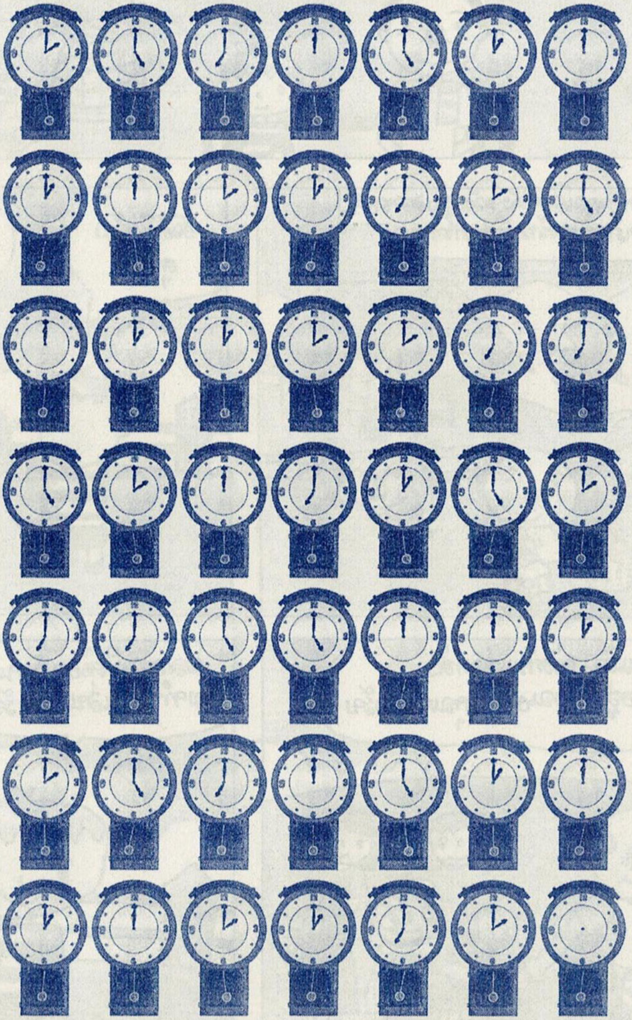

สนับสนุนโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

กะลาหรรษา
ณ บ้านของคุณตาที่จังหวัดอุบลราชธานี คุณตากำลังเก็บมะพร้าวเพื่อเอาไปขาย
สวัสดีครับ คุณตา
สวัสดี มายังไงกันล่ะ
ปิดเทอมแล้ว พ่อกับแม่มาส่ง ผมก็เลยมาอยู่กับคุณตากับคุณยายครับ
ผมอยากให้ตาสอนผมทำของเล่นจังครับ

วันนี้เดินทางมาเหนื่อยแล้วพักผ่อนกันก่อน เดี๋ยวยายจะทำกับข้าวอร่อยๆ ให้กิน
ครับ คุณยาย
อาบน้ำเสร็จแล้ว มากินข้าวกันเถอะ
คุณยายทำแกงส้มอร่อยจังเลย
อร่อยก็กินมากๆ สิจ๊ะ
ว่าแต่หลานจะทำของเล่นอะไรดีล่ะ
ผมว่าใช้กะลาดีกว่าครับ เพราะที่บ้านคุณตามีกะลามากเลย
เช้าวันรุ่งขึ้น ตาสอนหลานทำของเล่นจากกะลามะพร้าว
เอาเชือกร้อยลงไปในรู แล้วผูกปมไว้จะได้ไม่หลุด
ครับ

ง่ายจังเลยเสร็จแล้วครับ
ลองเดินดูซิลูก
ครับคุณตา
เอานิ้วสอดเชือกแบบนี้แล้ว ดึงให้ตึง จับเชือกให้แน่น ใช่ไหมครับ
ใช่แล้วลูกลองเดินดูซิ
เดินได้แล้วครับ สนุกจังเลย
ทำก็ง่ายไม่เปลืองเงินด้วย

เด็กแถวนี้เขาทำเล่นกันทุกบ้านเลย
งั้นผมชวนเขามาเล่นได้ไหมครับ
ได้สิหลาน
สนุกจังเลยครับ
ระวังล้มนะ
เรามาเดินแข่งกันไหม
ได้เลย
คุณตาครับผมภูมิใจมากเลยที่ได้มาเที่ยวบ้านคุณตา ทำของเล่นจากกะลามะพร้าว คุณตาเก่งที่สุดเลย ผมรักคุณตาครับ
ด.ญ. ชนินาถ สิงห์บัวบาน เรียบเรียง
ด.ญ. ศิรินทรา วิชัยวงศ์ เขียนภาพ
ครู ปัทมา เทศประเสริฐ ที่ปรึกษา
จบ

แม่

แม่มากล้นบุญคุณ คอยเกื้อหนุนลูกสุขใจ
ไม่ว่าลูกอยู่ไหน แม่ห่วงใยไปทุกหน
แม่รักลูกก็รู้ คอยอุ้มชูลูกแต่ต้น
แต่เล็กลูกซุกซน แม่ไม่บ่นแม้สักคำ
แม่จ๋าอยู่ห่างไกล แม้เคียงใกล้จักสุขล้ำ
คำพูดการกระทำ หนูจดจำมิลืมเลือน
แม่สอนให้ลูกนี้ เป็นคนดีช่วยเหลือเพื่อน
ทำผิดอย่าแชเชือน ช่วยตักเตือนเมื่อผิดไป
แม่แนะให้ฉันคิด เลือกคบมิตรที่ดีไว้
คบเพื่อนมีน้ำใจ เอาใจใส่ในการเรียน
แม่บอกให้ขยัน ทุกคืนวันหมั่นพากเพียร
หมั่นอ่านและฝึกเขียน เป็นเด็กดีของคุณครู
แม่นั้นคือทุกอย่าง ไม่อ้างว้างยามแม่อยู่
เหนื่อยหนักแม่ทนสู้ ลูกซาบซึ้งเต็มฤดี
พระคุณแม่เหนือฟ้า ให้ชีวาแก่ลูกนี้
รักแม่ยิ่งชีวี กตัญญูบูชาคุณ

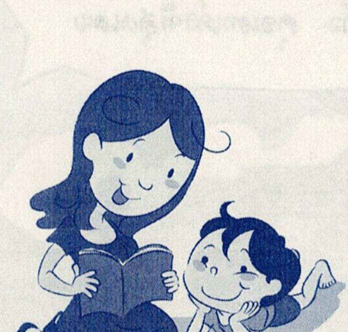

เด็กหญิงรัชณีกร เวชภิบาล
โรงเรียนวัดไทรใหญ่
อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

How to Make Thai Children Like Reading

You might think that reading is boring and you may choose not to read in spite of the fact that it is not. Reading is sensible and fun, so we should emphasize the importance of reading by beginning to read something which relates to our daily lives. We can also set reading goals and try to achieve them.

To promote the importance of reading, Thai children should start by reading everything around them because it is convenient and will consume less time. They can read signs on the road, brochures, or even advertisement boards on the way to school. Moreover, they can start reading books or magazines they are interested in. For example, if they like to cook, they can read cookbooks. Therefore, it can be seen from the above example that reading gives a lot of knowledge to us.

When we know that reading is good and useful, we should set clear reading objectives for ourselves, for example, how many books to read each day, or how many hours to spend reading each day. With clear goals, we can improve our reading habits by becoming accustomed to reading little by little. If we are new to reading, it will be difficult at first. But finally, reading will be a piece of cake for us.

In conclusion, we can improve ourselves and get used to reading by trying to read easy words around us and by trying to read everyday. This will eventually enhance our desire to be good readers for sure.

Natchaya Sangbudda
Nakara Wongsanit
M.5 Satiwatrakang School

Books are Friends

How often do you read? How long have you known your friends? I think reading not only makes readers have broader understanding, but it also fosters imagination. Some people obtain great success from reading. "The more you read, the more you get".

Books are our friends that give us inspiration. When you want to find an aim for your life, you can pick up some books to give you inspiration. To be a good writer, it is necessary for you to read a variety of books to get information. For example, J.K. Rowling is a writer who succeeded as a reader. She wrote the popular *Harry Potter* series. Then it was made into a movie and was translated into other many languages. J.K. Rowling gave an interview to a journalist. She comes from a family of writers - that is why she reads a lot and gets inspiration from books.

Books are our friends who open up the world to us. They are resources for reading and can be found in schools, libraries, the internet, e-learning sites, and book stores. Each resource provides many kinds of books. You can feel free to choose the best ones for your purposes. For example, if we read travel memoirs, we will know about different cultures, traditions, costumes, languages, people, food, religions, and famous places in each country. You can sit at home and yet go abroad through reading, for instance, the travel books written by Her Royal Highness Princess Sirindhorn. She always takes a notebook and a pen when travelling abroad. She jots down her experiences in it and she collects information for her books. As a result, Thai people can learn a

lot through Her Royal Highness Princess Sirindhorn's experiences. She tells stories in her books. This is one way books can open up our world.

Books are our friends who teach us moral lessons on how to live our lives. Morality is important in keeping society going. Many people try to find a way to teach morals and some people choose to write a book or a tale. An example of this is Aesop. He wrote many stories. One of his most famous tales is *The Tortoise and the Hare*. The moral we get from reading this story is don't be careless and don't be too confident. It is practical and can be applied to our daily lives.

From the examples mentioned above, books really are our good friends who give us a lot of advantages. So why wait? Let's start reading!

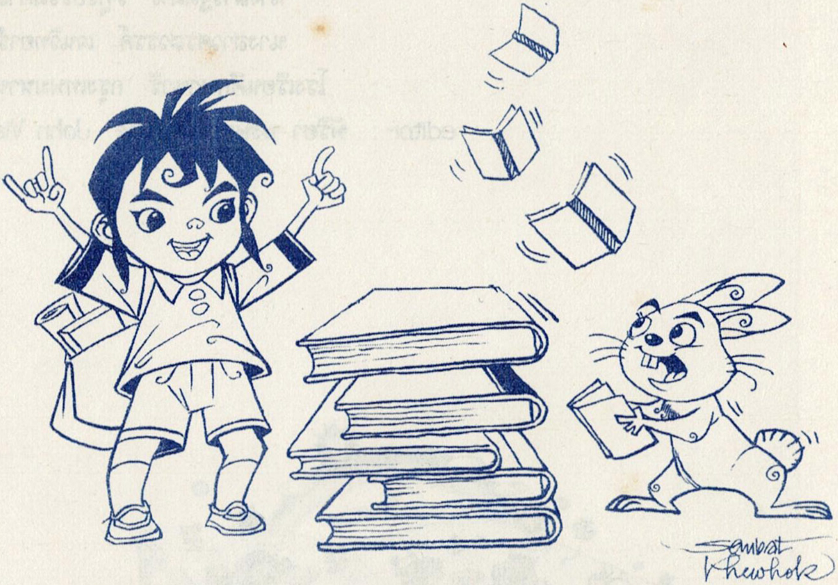

Books really are our best friends.
They provide us knowledge with no end.
They develop and brighten our brain.
They are treasure which we gain.
They fulfill our feelings and sense.
Books really are our best friends.

นางสาวฐิติมน วิฑูรธรรมศาสตร์
นางสาวศรสวรรค์ เจนวิทยารักษ์
โรงเรียนศึกษานารี กรุงเทพมหานคร
editor : พีริยา พงษ์สาริกัน และ John Viano

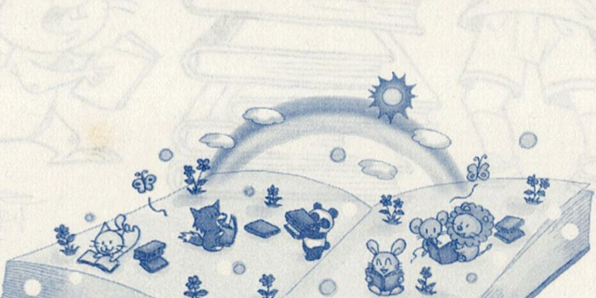

พอดี...มีพอใช้...ใจมีสุข

ชุมชนที่ฉันอาศัยอยู่ เป็นชุมชนเล็กๆ อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย หรือทุกคนเรียกว่า "ภาคใต้" มีคนไทยพุทธและคนไทยอิสลามจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน อาชีพส่วนใหญ่จะทำเกษตร ผสมผสานกับการเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพสามารถทำรายได้ ทำให้ไม่เดือดร้อน พอดี...มีพอใช้...ใจมีสุข ทำให้ทุกคนในหมู่บ้านสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ดีขึ้น โดยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต เท่านี้ชุมชนของฉันก็มีความสุขแล้ว

เด็กชายอานัส หลำอาด่อ
ป.๓ โรงเรียนบ้านสวรรค์
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

การผจญภัยของมาม่อน ม้าน้ำใต้ทะเลลึก

วันหนึ่งครอบครัวของมาม่อน ซึ่งเป็นม้าน้ำได้ออกไปหาอาหารตามปกติ ขณะที่มาม่อนกำลังหาอาหารอย่างเพลิดเพลินอยู่นั้นก็พลัดหลงกับครอบครัว

“พ่อจ๋า! แม่จ๋า!”

มาม่อนพยายามเรียกอยู่หลายครั้ง แต่ไม่มีเสียงตอบรับเลย มาม่อนกลัวว่าจะหาทางกลับไม่พบ ขณะที่มาม่อนกำลังกลุ้มใจอยู่นั้น ก็เห็นแสงสีทองออกมาจากดงสาหร่าย

“นั่นอะไรน่ะ มีแสงด้วย เข้าไปดีกว่า”

มาม่อนก็พบเรือที่ทำจากทองคำแท้

“สวยจัง! มีอาหารหรือเปล่านะ”

มาม่อนจึงตัดสินใจเข้าไป แต่! ...มันหารู้ไม่ว่ามีสาหร่ายมหัศจรรย์อยู่ในนั้น

“ใครก็ได้ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! สาหร่ายพันตัวผมอยู่”

แต่ก็ไม่เห็นใครผ่านมาเลย มาม่อนพยายามแล้วพยายามอีก ในที่สุดก็หลุดออกมาได้ แต่ลำตัวกลับมีแต่บาดแผลเต็มตัว มาม่อนนึกถึงพ่อแม่ แต่ไม่มีแม้แรงที่จะว่ายต่อไป มาม่อนพยายามที่จะหาคนช่วย และก็พบปราสาทหลังหนึ่ง จึงรวบรวมแรงทั้งหมดและมุ่งไปยังปราสาท

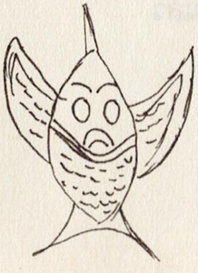

"มีใครอยู่ไหมครับ ช่วยผมด้วย" มาม่อนร้องเรียก

ในขณะนั้นก็มีปลาหมอตัวหนึ่งผ่านมา

"เกิดอะไรขึ้นหรือ ร้องเสียงดังลั่นเลย" ปลาหมอเอ่ยถาม

"ช่วยผมด้วย รักษาบาดแผลให้ผมได้ไหมครับ" มาม่อนบอกและขอร้อง

"ได้ฉันจะรักษาแผลให้เจ้า" ปลาหมอกล่าว

เมื่อปลาหมอรักษาแผลเสร็จ มาม่อนก็คิดถึงพ่อแม่ จึงเอ่ยถามปลาหมอ

"ขอบคุณที่ช่วยผมนะครับ ผมอยากถามว่าผมจะกลับบ้านได้อย่างไร" มาม่อนพูด

"ท่านมาทางไหน ท่านก็กลับไปทางนั้นสิ" ปลาหมอพูด

"ขอบคุณนะครับ" มาม่อนเอ่ย

มาม่อนคิดทบทวนแล้วก็ว่ายกลับไปทางที่ตนว่ายผ่านมา มาม่อนเห็นพ่อกับแม่คอยอยู่ที่บ้านแล้ว

"พ่อแม่ครับ ผมกลับมาแล้ว" มาม่อนว่ายไปกอดพ่อแม่อย่างดีใจ

"มาม่อนลูกแม่"

ทั้งสามก็โอบกอดกันอย่างมีความสุข

เด็กหญิงปัณฑิตา กลีบสุวรรณ์
ป.๕ โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

เรื่อง ถิ่นเถ้น

ไหนกวางเป็นชื่อของฉัน อาแซะ เป็นเพื่อนที่มาด้วย ชื่อฉันฟังดูแปลก เพราะฉันเป็นเด็กบนดอยอยู่ที่เชียงราย ไม่เคยได้มาเปิดหูเปิดตาในโลกกว้าง ฉันฝันไว้ว่าอยากมาเที่ยวกรุงเทพฯ สักครั้ง แต่ไม่รู้จะได้ไปไหม

เวลาฉันดูทีวี ก็จะเห็นแต่ในนั้น แต่ไม่เคยเห็นจริงๆ วันหนึ่งความฝันของฉันก็กลายเป็นจริง "โอ้โห...กรุงเทพฯใหญ่โตมโหฬารมากๆ" ฉันดีใจจนบอกไม่ถูก ครั้งนี้ฉันได้มาเที่ยวเขาดิน เห็นสัตว์มากมาย ที่ยังไม่เคยเห็น มีทั้งสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ และสัตว์น่ารัก ฉันได้เห็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่ทำให้ฉันตกใจ เพราะมันสูงมาก มันก้มลงมาแล้วยิ้มให้ฉัน มันน่ารักมาก "มันคือยีราฟคอยาว" ที่สูงสง่าน่ารักฉันชอบที่นี่มาก

เพราะกรุงเทพฯ มีแต่ตึก และรถมากมายจึงทำให้ร้อน แต่ที่เขาดินมีอากาศสดชื่น มีต้นไม้มาก สถานที่สะอาด ไม่มีขยะ เขาดินจึงเป็นสถานที่ที่ฉันชอบ ฉันภูมิใจ และดีใจมาก ที่ได้มาเที่ยวเขาดิน ได้มาดูสัตว์หลายชนิด ฉันดีใจจนบอกไม่ถูก และฉันจะจดจำสิ่งดีๆ ที่นี่

วันนี้ฉันได้มากรุงเทพฯ ได้เที่ยวเขาดิน ได้รู้ถึงชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ และธรรมชาติว่าต้องพึ่งพาอาศัยกัน แต่มลพิษทำให้การดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลง เขาดินเป็นที่ที่หนึ่งที่มีอากาศบริสุทธิ์ สดชื่น ไม่มีมลพิษ น่าเที่ยวมากที่สุด

เด็กหญิงสุทธิดา ซือมือ

ป.๖ โรงเรียนบ้านทุ่งหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

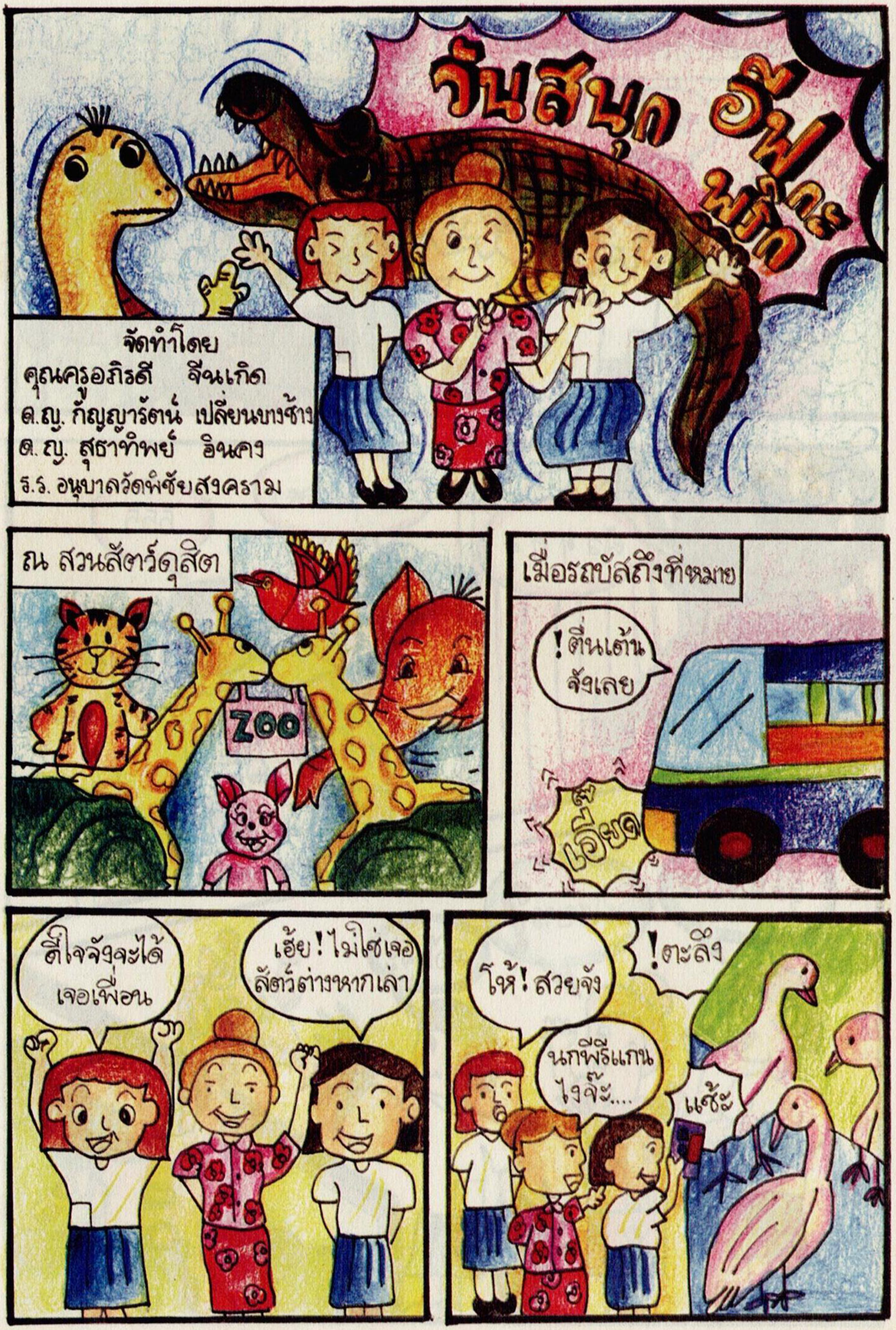
วันสนุก อึ๊ฟ พจักกะ
จัดทำโดย
คุณครูอภิรดี จีนเกิด
ด.ญ. กัญญารัตน์ เปลี่ยนบางช้าง
ด.ญ. สุธาทิพย์ อินคง
ร.ร. อนุบาลวัดพิชัยสงคราม
ณ สวนสัตว์ดุสิต
ZOO
เมื่อรถบัสถึงที่หมาย
!ตื่นเต้นจังเลย
เอี๊ยด
ดีใจจังจะได้เจอเพื่อน
เฮ้ย! ไม่ใช่เจอสัตว์ต่างหากเล่า
โห้! สวยจัง
!ตะลึง
นกพีรีแกนไงจ๊ะ....
แช๊ะ

สัตว์ชนิดต่อไปที่เราเจอมันคือ...
ชะนีไง
จร้า..
ผัล ๆ ๆ ๆ
ตลกจังเลย
555
อู้! ย้าวยาว
อะไรยาว?
คอไงจ๊ะ

จากนั้นได้เห็นฮิปโป
ใหญ่จัง
แช๊ะ
แล้วได้เห็นหมีขอด้วย
แช๊ะ
อากาศร้อนเหลือเกินแต่สนุกมีความสุขด้วย
ไม่ได้เห็นสัตว์อย่างเดียว
ได้ถ่ายรูปด้วยนะ
แช๊ะ
ถึงเวลา
ของนางแบบ
ณ เขาดินวนา
พ.ศ. ๒๕๕๕
1 2 3
แช๊ะ...

สนุก
ประทับใจ
สู้ตายค่ะ
แต่! มีสิ่งไม่คาดฝันเกิดขึ้น
เราคิดว่าสัตว์ต้องอยู่ในกรง
สัตว์ที่เห็นมันออกมาเดินเพ่นพ่านต่อหน้าต่อตา
! มันคือตัว เฮ้...
จะมาดูฉันไม่ใช่เหรอ จะหนีไปไหนละจ๊ะ ที่รัก จุ๊บ ๆๆๆ
! ว๊าก
รอด้วย
จบ

วาดการ์ตูนให้สนุก

เชื่อไหมครับว่าน้องๆ เกิดมาพร้อมที่จะเป็นนักวาดการ์ตูน ลองสังเกตดูนะครับว่า น้องๆ ทุกคน จะเขียนการ์ตูนเป็นก่อนที่จะเขียน ก-ฮ ได้ และถ้าอยากจะฝึกฝนเพื่อให้เขียนการ์ตูนให้สนุกล่ะก็ ต้องฝึกให้มีจินตนาการครับ

จินตนาการมีความสำคัญทำให้วาดการ์ตูนได้สนุก เพราะได้คิดได้วาดอย่างไม่มีขีดจำกัด ช่วยให้วาดการ์ตูนได้หลากหลาย ไม่จำเจ และยังส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการออกแบบตัวการ์ตูนต่างๆ ด้วยครับ

ครั้งนี้จะแนะนำเทคนิค “อักษรมหัศจรรย์” เป็นอีกหนึ่งเทคนิคที่น่าสนใจ นอกจากช่วยกระตุ้นจินตนาการ จุดประกายความคิดสร้างสรรค์แล้ว ยังช่วยเปลี่ยนมุมมองความคิดด้วย น้องๆ จะได้ทดลองวาดภาพการ์ตูนแปลกๆ กันครับ บิดเบี้ยวบ้าง ลดทอนบ้าง แต่ก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ยิ่งคิดยิ่งค้น ก็จะพบว่า ตัวอักษรแค่ตัวเดียว สามารถเป็นจุดเริ่มต้นของภาพการ์ตูนมากมายอย่างที่ไม่เคยวาดมาก่อน ลองมาดูตัวอย่างกันนะครับ

มองอักษรด้วยจินตนาการ

น้องๆ ลองต่อเติมตัวอักษรเหล่านี้ ให้เป็นภาพสัตว์และสิ่งของง่ายๆ ที่เราคุ้นเคยและอยากวาด อย่างพอเราเห็น H เราจะจินตนาการ เห็นเป็นอะไรบ้าง ดูตัวอย่างนี้นะครับ

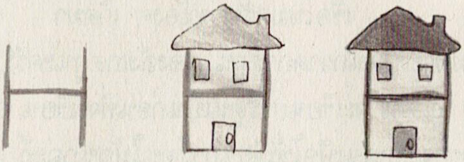

เอาล่ะครับ ขอดูจินตนาการของน้องๆ บ้างครับ ลงมือกันเลย

A	B 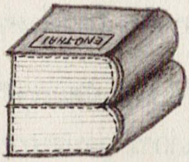	C
H	R	V
S 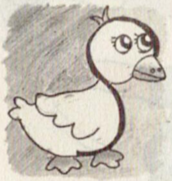	W	P

มองอักษรแล้วตั้งเป้าหมาย

เราสามารถต่อเติมตัวอักษรให้เป็นภาพจากที่เรากำหนดเป้าหมายเอาไว้ก็ได้ครับ เช่น อยากให้ตัว k เป็นกุญแจ

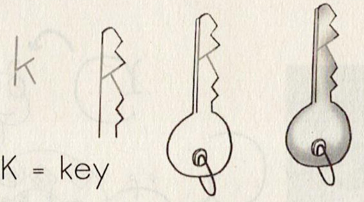

หรือ ตัว G เป็นยีราฟ น้องๆ ลองฝึกตามโจทย์นี้ดูนะครับ

G - giraffe	E - elephant
F - flag	C - can

ลองตั้งโจทย์ร่วมกับเพื่อนๆ เพื่อคิดค้นตัวการ์ตูนอื่นๆ กันต่อนะครับ

หมุนตัวอักษร หามุมมองใหม่

เวลาคิดเป็นภาพอะไรยังไม่ได้สักที ลองหามุมมองใหม่ๆ ด้วยวิธีง่ายๆ ครับ เพียงแค่หมุนตัวอักษรครับ

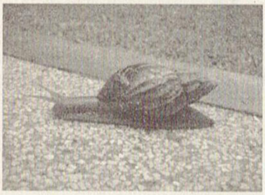

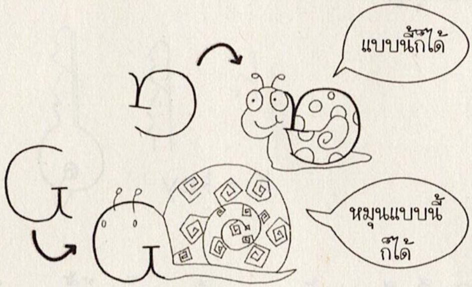

อยากรู้ว่าทำได้อย่างไร ต้องลงมือดู

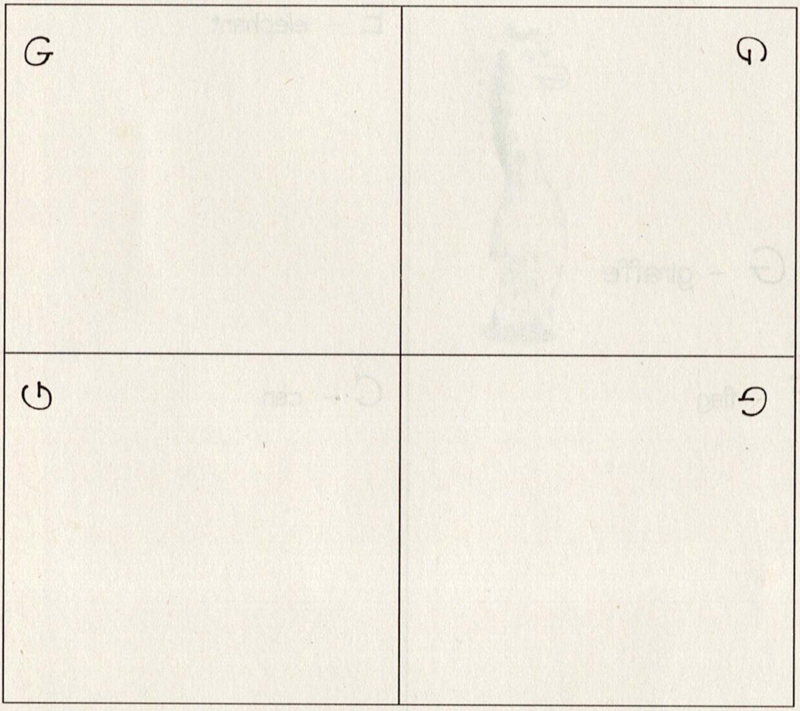

ยังมีอีกหลายวิธี ที่เราสามารถสร้างตัวการ์ตูนได้สนุกสนาน ลองฝึกฝนกันดูนะครับ

ขอขอบคุณ ครูอ๋า : สิทธิพร กุลวโรตตมะ จาก หนังสือ อักษร ซ่อน จินตนาการ (ฉบับ A-Z)

สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก

เปิดขุมทรัพย์นักอ่าน

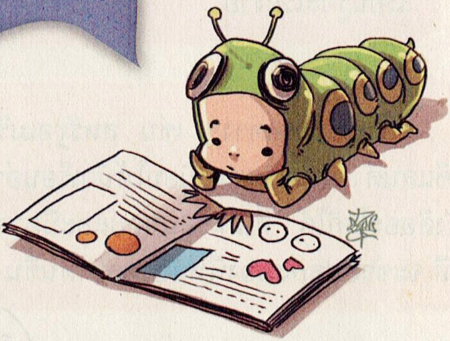

นับแต่มีการประกาศให้การอ่านเป็น "วาระแห่งชาติ" ต่อมา กรุงเทพฯ ก็ได้รับการประกาศให้เป็น "เมืองหนังสือโลก" ไปไหนๆ ก็มีแต่คนอ่านหนังสือ หนังสือดีอย่างไรหนอ ต้องไปสืบดูซะแล้ว...

มนุษย์มีเซลล์สมองนับแสนล้านเซลล์ มีการเรียนรู้ตั้งแต่อยู่ในท้องแม่ สมองจะเติบโตเร็วที่สุดในช่วงแรกเกิด – ๓ ปี เดี๋ยวนี้พ่อแม่จึงนิยมเล่านิทาน อ่านหนังสือให้ลูกฟัง เพราะช่วยกระตุ้นความสามารถของสมองและการเรียนรู้นั่นเอง

สำหรับวัยเรียน เขาพบว่า ขณะที่อ่านหนังสืออย่างมีความสุข อวัยวะมหัศจรรย์อย่างสมอง จะหลั่งสารของการเรียนรู้ที่เรียกว่า “โดพามีน” (Dopamine) ทำให้รู้สึกสดชื่น เบิกบานใจ และทำให้สมองจดจำได้ง่าย เรียนรู้อะไรก็ง่าย

ในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อังกฤษ นิวซีแลนด์ และสวีเดน นิยมให้นักเรียนอ่านหนังสือในตอนเช้า จะเป็นหนังสืออะไรก็ได้ ที่นักเรียนชอบและมีความสุข ใช้เวลาอ่านเพียง ๑๐ นาที จะช่วยปลุกสมองที่หลับใหลให้ตื่นขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีสมาธิดีขึ้น

มีเพื่อนจากโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เล่าว่า เมื่อก่อนไม่ชอบอ่านหนังสือเลย เพราะติดเกม นอนดึก เวลาเรียนหนังสือง่วงมาก มีเพื่อนมาชวนให้อ่านการ์ตูนเล่มหนึ่ง *(โรงเรียนเม็ดกวยจี๊)* ไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า แค่การ์ตูนบอกอะไรตั้งมากมาย ทำให้เห็นความแตกต่างของความคิด ความเชื่อ และการเสียสละเพื่อผู้อื่น ตอนนี้เป็นอาสาสมัครเชียร์อ่านให้โรงเรียนแล้ว

ประเทศอังกฤษมีการนำ "บทกวี" ไปใช้รักษาผู้ป่วย หมอพบว่าระดับของเซลล์ประสาทในสมอง จังหวะของหัวใจ และความถี่ในการหายใจดีขึ้น และยังช่วยเยียวยาผู้ป่วย คลายอาการหดหู่ใจ จนประหยัดค่ายาแต่ละปีราว ๘๐ ล้านปอนด์ คิดเป็นเงินไทยเกือบ ๓,๐๐๐ ล้านบาท

คนอเมริกันยังพบว่า การอ่านวรรณกรรม อ่านนวนิยาย ช่วยให้เรารู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา รับรู้อารมณ์คนอื่น มีความละเอียดอ่อน ตอนนี้มีการรณรงค์ให้คนอเมริกันอ่านหนังสือกันมากขึ้น หลังจากพบว่าคนอเมริกัน มีความเกื้อกูลกันน้อยลง

เราไปดูเพื่อนของเราอีกคน น้องเดียว ด.ช. พันธดนย์ เกลี้ยงจันทร์ ทูตการอ่านโครงการมหานครแห่งการอ่าน : กรุงเทพฯ เมืองหนังสือโลก นะครับ น้องเดียวเป็นนักอ่านตัวยงเหมือนกัน

"ผมชอบอ่านหนังสือหลายแนว ทั้งวิทยาศาสตร์ ชีวประวัติบุคคลสำคัญ ฯลฯ **สามก๊ก** ฉบับสมบูรณ์ที่เป็นเล่มหนาๆ ผมอ่านจบไปแล้ว ๑๐ รอบ

ที่ห้องนอนของผมตอนนี้มีหนังสือสี่ห้าร้อยเล่ม ค่าซื้อหนังสือแพงกว่าอะไรทั้งหมด จนแม่ถามว่า “อ่านหนังสือหรือต้มหนังสือกินจ๊ะ” ผมชอบอ่านหนังสือมาก อาจเป็นเพราะตอนอยู่ในท้อง แม่อ่านให้ฟังตลอด

“ที่โรงเรียนของผมจะให้เด็กแต่ละคนนำหนังสือมาแลกกันในห้อง แบ่งปันหยิบยืมกันอ่านได้ พอโตขึ้นมาหน่อย ผมก็ชอบเข้าห้องสมุดของโรงเรียน ห้องสมุดโรงเรียนเป็นแหล่งรวมหนังสือที่สุดยอด ผมเลยอยากให้มีห้องสมุดย่อยๆ ที่ไม่ว่าไปไหนๆ ก็จะมีหนังสือวางไว้ให้อ่าน เป็นหนังสือสำหรับทุกคน และมีทุกๆ แนว การอ่านหนังสือคือการเปิดโลกทั้งโลก อะไรที่เราไม่รู้ เราก็จะได้รู้ อะไรที่เราไม่เห็น ก็จะได้เห็นผ่านโลกของหนังสือครับ”

หนังสือมีหลากหลายแนวจริงๆ
ลองเลือกอ่านกันดูนะครับ นอกจาก
ความสุขความสนุกสนานแล้ว
เรายังได้รู้จักได้เรียนรู้อะไรต่างๆ
อีกมากมายเลยครับ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

๘๕ พรรษามหาราช...คนพิการทั้งชาติร่มเย็น

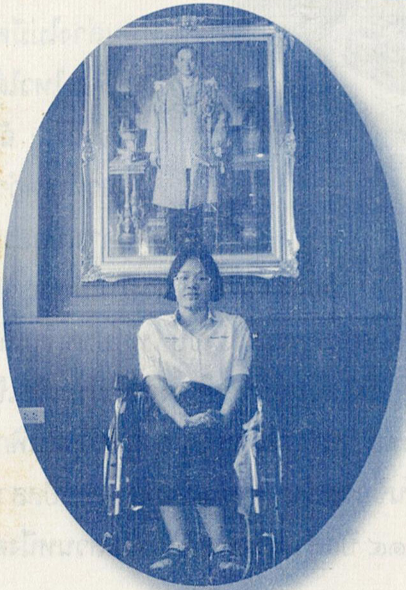

มนุษย์เกิดมามีความแตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ ศาสนา เพศ ภาษา และวัฒนธรรม บางคนเกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวย มีสังคมที่ดี มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง แต่ก็มีบางคนที่โชคร้ายเกิดมามีร่างกายที่ไม่สมบูรณ์ หรือเกิดมามีความผิดปกติทางร่างกาย โดยสังคมเรียกเขาเหล่านั้นว่า "บุคคลทุพพลภาพ" หรือ "คนพิการ"

บุคคลทุพพลภาพ หรือ คนพิการ คือ บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใดเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ฉันก็เป็นคนหนึ่งที่ถูกจัดให้อยู่ในประเภทคนพิการที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว กล่าวคือ ร่างกายท่อนล่างไม่มีความรู้สึก ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ไม่แม้กระทั่งขับถ่ายเองได้ ฉันไม่ใช่ผู้ที่มีความพิการมาตั้งแต่กำเนิด ฉันต้องกลายมาเป็นผู้พิการเมื่ออายุ ๔ ขวบ ครั้งนั้นฉันและพ่อเดินทางไปเยี่ยมญาติที่ต่างจังหวัด รถเกิดอุบัติเหตุโดยพ่อเป็นผู้ขับ พ่อบาดเจ็บเล็กน้อย ส่วนฉันร่างกายท่อนล่างไม่ทำงาน ตั้งแต่วันนั้นชีวิตของฉันก็มีรถเข็นเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เหมือนเป็นตราบาปในใจพ่อ ว่าเป็นต้นเหตุให้ฉันต้องเป็นคนพิการ พ่อดูแลฉันเป็นอย่างดี อาบน้ำ แต่งตัว อุ้มฉันขึ้นรถเข็น พาฉันไปเปลี่ยนท่อปัสสาวะ ฯลฯ ตั้งแต่วันที่ฉันเดินไม่ได้กระทั่งถึงวันนี้ ๑๔ ปีแล้ว ชีวิตพ่อมีฉันเป็นส่วนหนึ่งตลอดเวลา

ในสายตาคนทั่วไปอาจมองว่าชีวิตของฉันน่าสงสาร ฉันคงใช้ชีวิตอยู่ในสังคมนี้อย่างยากลำบาก มองว่าฉันเป็นคนด้อยโอกาส คนเหล่านั้นเข้าใจผิด ในความรู้สึกของฉันกลับไม่รู้สึกว่าตนเองเป็นคนพิการ หรือเป็นคนผิดปกติแต่อย่างใด ฉันสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคมได้อย่างปกติสุข ฉันเรียนในโรงเรียนร่วมกับคนปกติได้จนถึงทุกวันนี้ แม้จะไม่สะดวกเท่าใดนัก แต่ฉันก็ไม่เห็นว่าจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตแต่อย่างใด ปัจจุบันฉันศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ฉันตั้งใจไว้ว่าจะนำปริญญาบัตรมาให้พ่อชื่นชมให้ได้ ฉันจะพิสูจน์ให้พ่อได้เห็นว่าฉันสามารถดูแลตัวเองดูแลพ่อดูแลครอบครัวของเราได้และสามารถทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมได้แม้ร่างกายจะพิการ

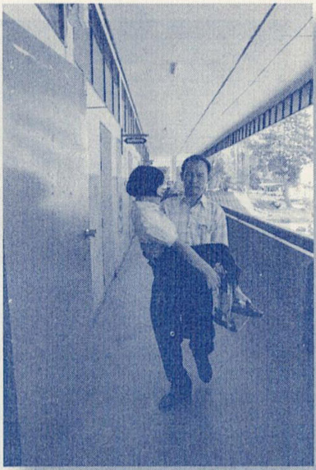

การที่ฉันไม่รู้สึกว่าตนเองต่ำต้อยด้อยค่าไปกว่าคนปกติก็เพราะว่าฉันโชคดีที่ได้เกิดมาภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงบำบัดทุกข์ให้แก่พสกนิกรในทุกหย่อมหญ้า ไม่เว้นแม้แต่คนพิการ

พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับคนพิการนั้น มีมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ทรงขึ้นครองสิริราชสมบัติ ทรงเป็นประมุขปกครองประเทศ พระบรมราโชบายหนึ่ง คือ "งานช่วยเหลือผู้พิการมีความสำคัญอย่างยิ่ง...นโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยตัวเองได้ เพื่อที่จะให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม" ซึ่งได้พระราชทานแก่คณะกรรมการมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๗ พระองค์มิได้ทรงงานและอุทิศพระวรกายเพื่อคนพิการเท่านั้น แต่ยังได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ เพื่อจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ และเสด็จพระราชดำเนินไปติดตามความคืบหน้าของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อองค์กร มูลนิธิ ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือคนพิการอย่างมาก ผู้พิการทั้งพิการตั้งแต่กำเนิดและพิการภายหลัง ต่างได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากน้ำพระทัยอย่างทั่วหน้า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดระยะเวลา ๘๕ พรรษา พระองค์ทรงทำให้ผู้พิการทั้งชาติได้รับโอกาส สิทธิ และเสรีภาพทางสังคมเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป

คราใดที่ฉันรู้สึกท้อแท้ เหนื่อยหน่าย ฉันมักจะนึกถึงบทเพลงพระราชนิพนธ์ *ยิ้มสู้* ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้นำไปบรรเลงเพื่อเป็นการปลอบขวัญเป็นกำลังใจแก่ผู้พิการทางดวงตาในท่อนที่ว่า *"...ฝ่าสู่ทางชีวิตต้องคิดเฝ้าย้อมใจ โลกมืดมนเพียงใดหัวใจอย่าคร้ามเกรง ตั้งหน้าชื่นเอาไว้ย้อมใจด้วยเพลง ไยนึกกลัวหวาดเกรงยิ้มสู้..."* แล้วฉันก็จะยิ้มสู้ได้กับทุกปัญหา ในฐานะที่ฉันก็เป็นผู้พิการที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฉันจะไม่ทำให้พระองค์ผิดหวัง จะดำรงตนให้สมกับที่พระองค์ได้พระราชทานราโชบายที่ว่า ให้คนพิการช่วยเหลือตนเองและสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม ฉันสำนึกเสมอว่าผู้พิการ เย็นศิระเพราะพระบริบาล ผลพระคุณ ธ รักษา เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๕ พรรษา ฉันขอเป็นตัวแทนผู้พิการทั้งชาติ ถวายพระพรชัย ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

นางสาวกมลรัตน์ พันธุชันธ์
ม.๖ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร
อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

รักภาษาถิ่นบ้านเกิด

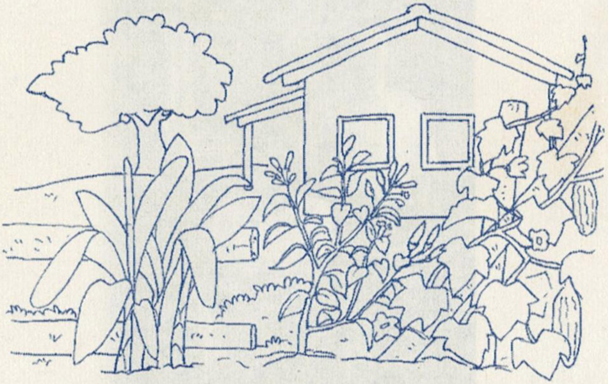

นับว่าโชคดียิ่งสำหรับตัวของฉัน ที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย ได้อยู่ในประเทศไทย ปลื้มใจ และอบอุ่นกว่าชาติไหนในโลก คนไทยมีความเป็นพี่เป็นน้อง ที่พร้อมจะช่วยเหลือกัน เรามีภาษาไทยที่สวยงามและไพเราะที่สุด จงภูมิใจในภาษาไทยของเรา และจงรักภาษาถินบ้านเกิด ฉันเป็นคนใต้ก็ต้อง "แหลงใต้" ได้เจอคนใต้ที่ไหน ฉันภูมิใจที่จะพูดภาษาถิ่น เพราะนี่คือ เสน่ห์และเอกลักษณ์ที่ชาติไหนในโลกไม่มี คนเราเปลี่ยนอะไรก็เปลี่ยนได้ แต่จะเปลี่ยนความเป็นตัวของตัวเองและชาติภาษาของตัวเองไม่ได้ เรามาช่วยกันปกป้องภาษาไทย ภาษาท้องถิ่นของตัวเอง เพื่อเป็นมรดกให้กับลูกหลานได้เรียนรู้ต่อไป

เด็กชายสิรวิทย์ เต๊ะเหย๊ะ
ป.๕ โรงเรียนบ้านสวรรค์
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

อ่างทอง "เมืองอู่ข้าว อู่น้ำ"

ดินแดนคนใจกล้า เจ้าพระยาไหลผ่านเมือง
"อ่างทอง" นามกระเดื่อง เคยรุ่งเรืองช้านานมา
เลื่องลือบรรพชน ไม่อับจนยอมเป็นข้า
สละชีพกายา เพื่อรักษาแผ่นดินไทย
ในน้ำมากมีปลา มองในนารวงข้าวไสว
วัดวางามวิไล เยือกเย็นใจยามได้ยล
ขึ้นชื่อ "เมืองอู่น้ำ" ให้จดจำทั่วทุกหน
"อู่ข้าว" เลี้ยงชีพคน สมชื่อถิ่น "เมืองอ่างทอง"
คือเมืองสองพระนอน ลือขจรไม่เป็นสอง
แดนดินถิ่นทำกลอง งานจักสานน่าภูมิใจ
สมเด็จเกษไชโย หลวงพ่อโตพระองค์ใหญ่
พุทธคุณผ่องใส ทั่วแคว้นไทยรู้จักดี
น้ำใจคนอ่างทอง รักปรองดองเป็นน้องพี่
พันผูกปลูกไมตรี ใจอารีใฝ่ทางบุญ
เชิญท่านมาเที่ยวชม ย่อมสุขสมอุดมคุณ
ปลอดภัยและอบอุ่น ขอต้อนรับสู่ "อ่างทอง"

เด็กหญิงมุธิตา นันทะพันธ์
ป.๖ โรงเรียนชุมชนวัดปราสาท
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

Wonderful Reading and Writing Camp

Scene: last day at school

Fern: Hi Nook, How are you today?

Nook: I'm okay but I'm worried about this summer. I don't have any plans and I'm going to be so bored.

Fern: Really? Actually, I'll be involved in one interesting activity this summer. Are you interested?

Nook: Wonderful! What's that activity?

Fern: It is a reading and writing camp. This camp is for those who love to read and write and those who don't. You shouldn't be afraid of getting bored even though you don't like books because there are many activities to encourage you to read and write. You can also relax there. You wouldn't feel like it's work at all.

Nook: Is that really possible? I don't believe it!

Fern: Yes, it is. I'll give you some examples. At the camp, we will have an opportunity to visit the Anantasamakom Throne Hall, which exhibits many beautiful crafts and handmade products. Mostly they are exceptional works of farmers patronized by Her Majesty the Queen. This field trip will expand our understanding of Thai culture and at the same time provides us an opportunity to read

and write. To learn how each product is made, we have to read the posted information thoroughly and take notes.

Nook: Wow! This camp is really something. In this camp, we will get valuable experience and have more motivation to read. I want to participate in this camp already. Can I?

Fern: Sure! From now on, reading is not a boring thing for us anymore. Let's go apply for the camp together.

Nook: Yes! Let's go!

Kanchanaporn Inkoksoong
M.4 Student
Bunluawittayanusorn School
editor : พีริยา พงษ์สาริกัน และ John Viano

ชวนน้องเที่ยวห้องสมุดการ์ตูน

พี่อ้อ: "น้องโอม พรุ่งนี้วันเสาร์เราไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดกันนะ"

น้องโอม: "แต่ผมอยากดูโทรทัศน์อยู่ที่บ้านมากกว่าครับ"

พี่อ้อ: "แต่ที่พี่จะไปพรุ่งนี้ไม่เหมือนห้องสมุดทั่วไปนะจ๊ะ"

น้องโอม: "ไม่เหมือนอย่างไรครับ"

พี่อ้อ: "ก็เพราะเป็น**ห้องสมุดการ์ตูน**นะสิ"

น้องโอม: "ห้องสมุดการ์ตูน! น่าสนใจครับ ผมอยากไปครับพี่อ้อ แล้วอยู่ที่ไหนหรือครับ"

พี่อ้อ: "ห้องสมุดการ์ตูน หรือชื่ออย่างเป็นทางการ คือ '**ห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้ ห้วยขวาง**' ตั้งอยู่บริเวณโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ห้องสมุดนี้ปรับปรุงภายใต้แนวคิดในการใช้การ์ตูนเป็นสื่อสร้างแรงบันดาลใจสู่การอ่าน นอกจากมีหนังสือการ์ตูนจำนวนมากให้อ่านแล้ว การตกแต่งภายในยังเน้นความสดใส ทุกห้องมีตัวการ์ตูนที่เด็กๆ อย่างน้องโอมชอบด้วย

เป็นห้องสมุดต้นแบบเพื่อการนำร่องการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์การ์ตูนไทย เป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจ หลังจากที่กรุงเทพมหานครได้รับการคัดเลือกให้เป็นเมืองหนังสือโลกในปี ๒๕๕๖ จากองค์การยูเนสโก”

พี่อ้อ: “พี่จะเปิดอินเทอร์เน็ตหาข้อมูลของห้องสมุดให้ดูนะ นี่ไง ภาพห้องสมุด”

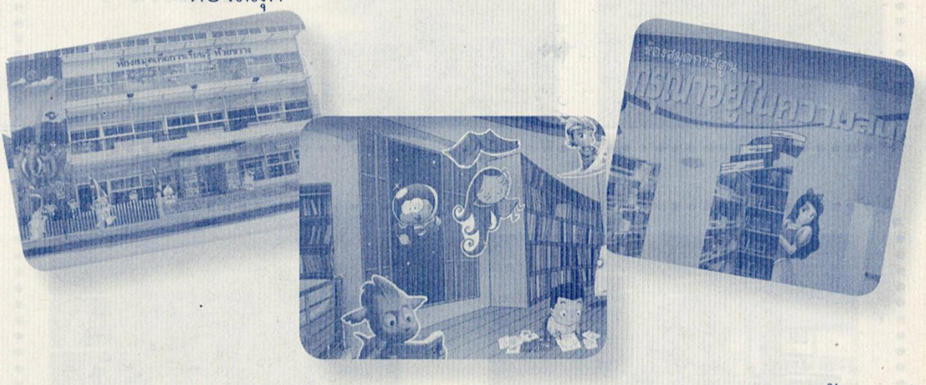

น้องโอม: “น่าเข้าไปอ่านหนังสือมากครับ สวยจังเลย โดยเฉพาะชั้น ๓ ที่เป็นห้องสมุดการ์ตูน ผมชอบตัวหนังสือที่เขียนว่า ‘กรุณาอยู่ในความสนุก’ เพราะผมอ่านหนังสือการ์ตูนแล้วรู้สึกว่าสนุกและมีความสุขครับ”

พี่อ้อ: “ดีแล้วจ้ะ และโอมรู้ไหมว่าในห้องสมุดมีหนังสือประมาณ ๑๕,๐๐๐ เล่มเลยนะ”

น้องโอม: “มีหนังสือมากนะครับ ห้องสมุดคงต้องใหญ่มากเลย”

พี่อ้อ: “เป็นอาคาร ๓ ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ ๑ มีมุมแนะนำหนังสือใหม่ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ห้องสำหรับเด็ก และตูนเวิร์คช้อป สำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ ชั้นที่ ๒ ประกอบด้วย มุมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และพระอัจฉริยภาพด้านการประพันธ์ มีมุมทำการบ้าน มุมนวนิยาย เรื่องสั้น มุมวิชาการ ความรู้ทั่วไป และมุมหนังสืออ้างอิง คู่มือสอบ ชั้นที่ ๓ มีห้องสมุดการ์ตูน มุมบริการอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตไร้สาย ห้องฉายภาพยนตร์ และห้องประชุม”

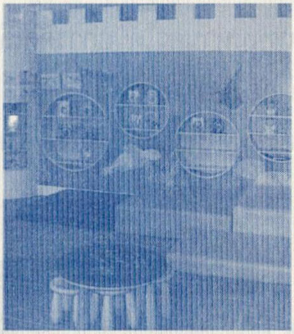

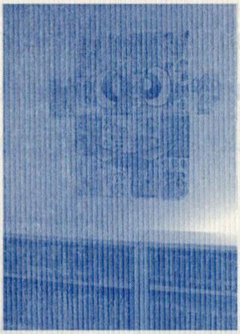

ห้องสำหรับเด็ก
บริเวณชั้น ๑
ของห้องสมุด

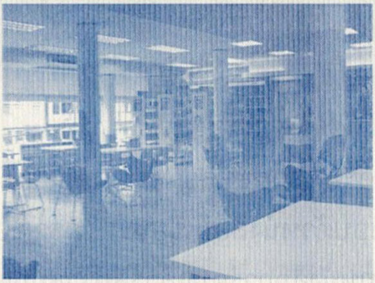

บริเวณชั้น ๒ ของห้องสมุด

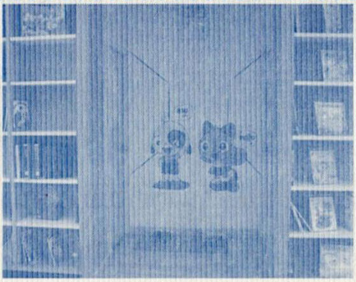

หน้าห้องน้ำบริเวณชั้น ๒
ของห้องสมุด

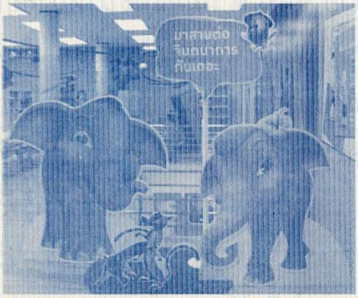

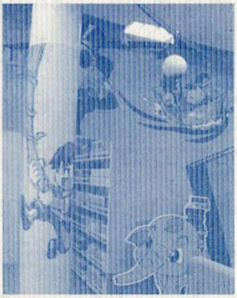

บริเวณ
ห้องสมุด
การ์ตูน ชั้น ๓

น้องโอม: “แล้วบริเวณบันไดทางขึ้นชั้น ๒ และ ชั้น ๓ มีภาพอะไรหรือครับ”

พี่อ้อ: “เป็นภาพและเรื่องราวให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติการ์ตูนไทยและต่างชาติตามช่วงเวลาต่างๆ เช่น ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ สังข์ทอง วาดโดย สวัสดิ์ จุฑะรพ เป็นการ์ตูนยาวเรื่องแรกของไทย พิมพ์ในหนังสือพิมพ์สยามราษฎร์”

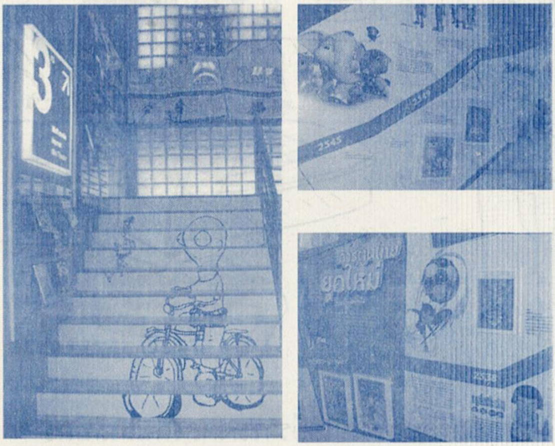

บันไดขึ้นชั้น ๒ และชั้น ๓ มีภาพวาดการ์ตูนที่ขั้นบันได และประวัติการ์ตูนไทยและต่างชาติ ตามช่วงเวลาต่างๆ

น้องโอม: “ได้ความรู้ด้วยนะครับ”

พี่อ้อ: “ใช่จ้ะพรุ่งนี้เราไปสมัครเป็นสมาชิกกันเถอะจะได้ยืมหนังสือกลับมาอ่านที่บ้านได้ ยืมได้ครั้งละ ๒ เล่ม จำนวน ๗ วัน ห้องสมุดเปิดให้บริการวันอังคารถึงวันเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ – ๒๐.๐๐ น. ส่วนวันอาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์ ให้บริการเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. มีคุณบรรณารักษ์ใจดีชื่อ พี่วรรณ และพี่ๆ บรรณารักษ์ใจดีคนอื่นๆ รอให้บริการ”

น้องโอม: “พรุ่งนี้เรารีบไปกันแต่เช้าเลยนะครับ จะได้มีเวลาอ่านหนังสือนานๆ”

เรียบเรียงโดย อังคณา ผิวเกลี้ยง

ที่มา : ห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้ ห้วยขวาง กองนันทนาการ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

แรงบันดาล สร้างฝัน ๒

ณ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

นรี : "พวกเรารู้ข่าวหรือยังว่ากระทรวงศึกษาธิการจะจัดประกวดโลโก้หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ใครชนะจะได้รับรางวัลเป็นเงินและเกียรติบัตรด้วยนะ เราลองส่งผลงานเข้าร่วมประกวดกันไหม"

ธัญญ์ฐิตา : "แต่เราไม่ค่อยมั่นใจเลยนะ เพราะเพื่อนๆ คนอื่นเขาฝีมือดีๆ ทั้งนั้น"

ภูวดล : "เราว่าเธอเก่งนะ อาจารย์ยังชมให้เราฟังอยู่บ่อยๆ"

ธัญญ์ฐิตา : "ไม่หรอก เธอสองคนเก่งกว่าเราอีก เราว่าพวกเธอไปสมัครเถอะ ส่วนเราจะคอยเป็นกำลังใจให้"

นรี : "ไปสมัครด้วยกันเถอะนะถือว่าเป็นประสบการณ์ ได้หรือไม่ได้รางวัลก็ไม่เป็นไร"

ธัญญ์ฐิตา : "ตกลง ถ้าอย่างนั้นเราลองออกแบบแล้วส่งผลงานเข้าประกวดกันนะ"

ห้าวันต่อมา

ธัญญ์ฐิตา : ออกแบบไปถึงไหนแล้ว

นรี : "ของเราคิดไว้จะทำเป็นสัญลักษณ์ที่ได้แนวคิดมาจากการละเล่นและกิจกรรมของเด็กๆ ในทางที่สร้างสรรค์ เช่น การเล่นกีฬา หรือการเล่นดนตรี ที่จะส่งผลให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า เราลองออกแบบมาเป็นอย่างนี้ แล้วของเธอสองคนล่ะ"

ภูวดล : "ของเราใช้รูปแบบเป็นกลีบ ๔ กลีบ โดยกลีบที่ ๑ จะเป็นหนังสือสื่อถึงการเรียนรู้ กลีบที่ ๒ เป็นว่าวสื่อถึงการละเล่นความสนุกสนาน กลีบที่ ๓ เป็นหลอดทดลองสื่อถึงการเท่าทันเทคโนโลยี และกลีบสุดท้ายเป็นตัวเด็กที่อยู่ตรงกลางมีใบหน้ายิ้มแย้มมีความสุข"

ธัญญ์ฐิตา : "ส่วนของเราวันเด็กสุขใจ เป็นรูปมือทำสัญลักษณ์ภาษามือ แปลว่า ฉันรักเธอ เป็นลักษณะเด็กกำลังนั่ง มีหน้าตายิ้มแย้มดีใจ เพื่อสื่อถึงอารมณ์ของเด็กๆ ที่มาทำกิจกรรมในงานวันเด็ก มีความสนุกสนานและอบอุ่นกับการทำกิจกรรม ทั้ง

ครอบครัวได้มีส่วนร่วมให้ความสำคัญกับวันเด็ก ใช้สีทั้งหมด ๕ สี คือ *สีชมพู*สื่อถึงความรัก ความอบอุ่น มีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง *สีฟ้า*แสดงถึงความเป็นอิสระของเด็ก *เขียวอ่อน*แสดงถึงความเป็นธรรมชาติ และความนอบน้อมใจเย็น *สีเหลือง*เป็นสีแห่งความสุข ความเบิกบานและมิตรภาพ ที่มีอยู่ในตัวของเด็กทุกคน *สีขาว*เป็นสีที่แสดงถึงความสะอาดบริสุทธิ์ของเด็กทุกคน มีทรงผมที่ยังคงเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยสมัยอดีต เพื่ออนุรักษ์และรักษาวัฒนธรรมไทยไว้ สื่อออกมาชัดเจนว่าวันเด็ก ก็เป็นวันแห่งความรักที่ครอบครัวได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อปลูกฝังเด็กในวันนี้ให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีคุณภาพในวันข้างหน้าต่อไป”

นรี : “เราไปส่งผลงานกันนะ”

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ วันประกาศผลการประกวด

พิธีกร : “ผลจากการประกวดโลโก้วันเด็กแห่งชาติ มีเยาวชนสนใจส่งผลงานมาเป็นจำนวนมาก จากการตัดสินของคณะกรรมการปรากฏดังนี้ **รางวัลชนะเลิศอันดับ ๓** ได้แก่ นางสาวนรี พ่วงความสุข **รางวัลชนะเลิศ อันดับ ๒** ได้แก่ นายภูวดล พรมภักดี และ**รางวัลชนะเลิศอันดับ ๑** ได้แก่ นางสาวธัญญ์ฐิตา ศรีสงศักดิ์ธนา เยาวชนทั้ง ๓ คนมาจากวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ขอแสดงความยินดีด้วยนะคะ และขอให้น้องๆ ทั้ง ๓ คน ฝากข้อคิดดีๆ ถึงน้องๆ เพื่อนๆ คนอื่นหน่อยสิคะ เริ่มจากน้องธัญญ์ฐิตา แล้วต่อด้วยน้องภูวดล และน้องนรีปิดท้ายนะคะ”

ธัญญ์ฐิตา

ความเป็นเด็กมีขอบเขตอยู่ในสายตาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อย่าคิดว่าพวกท่านกักขังเราไม่ให้เราทำอะไรแบบที่เราอยากทำได้ทุกอย่าง พ่อแม่กำลังดูแลเราโดยที่เราอาจไม่รู้ตัว นั่นก็คือจากประสบการณ์ที่สะสมจนสามารถดูแล ๑ ชีวิตของเราได้จนเราเติบโตมาจนใช้คำว่า "เด็ก" อนาคตยังมีอีกหลายคำที่เราต้องได้สัมผัส ไม่ว่าจะเป็น เยาวชน ผู้ใหญ่ สังคม หรืออีกมากมาย ทุกคำมาจากรากฐานคำว่า"เด็ก"

วันนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่ผู้ใหญ่ให้ความสนใจมากอีกวันใน ๑ ปี เลือกให้เป็นวันที่ส่งเสริมกิจกรรมที่เด็กทุกคนควรจะได้รับเพื่อปูพื้นฐานเพิ่มความรู้ประสบการณ์ให้กับเด็ก ให้เด็กมีภูมิคุ้มกันและมีรากฐานที่มั่นคง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ พ่อแม่ผู้ปกครอง ได้หันมาฟังเสียงของเด็กบ้างว่าเขาต้องการอะไร เขาอยากได้อะไร เขามีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะนำไปพัฒนาและนำไปปรับใช้ให้ตรงเป้าหมายในสังคมที่ดียิ่งขึ้น จากความคิดเห็นของเด็ก

"พ่อแม่มักพูดกับเราอยู่เสมอว่า ลูกต้องเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ สิ่งเหล่านี้ ล้วนแล้วเป็นหน้าที่ของเด็ก ก็คือการเป็นเด็กที่ดีของพ่อแม่ ครูอาจารย์ และสังคม มีความกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ ต่อประเทศชาติ รู้จักความพอดี พอเพียง อดออม รู้รักสามัคคี แบ่งปัน รู้จักอ่อนโยน นอบน้อม ยิ้มแย้ม และมืออ่อน ยกมือไหว้อย่างจริงใจ ทำให้เป็นชีวิตประจำวัน ทั้งยังส่งเสริมเอกลักษณ์ของคนไทยอีกด้วย เชื่อว่าถ้าเด็กทุกคนมีสิ่งเหล่านี้ สิ่งดีๆ ก็จะตามมาในสังคม เมื่อเด็กโตขึ้น รากฐานที่ปลูกฝังให้เราเป็นคนดีตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อโตขึ้นจะได้ดูแลตนเอง ดูแลครอบครัว รวมถึงประเทศชาติได้เป็นอย่างดี อยากให้น้องๆ จำไว้เสมอว่า...จงทำความดีไว้ตั้งแต่วันนี้ เพราะสิ่งดีๆ จะไม่เกิดขึ้นหากเราไม่ลงมือทำอะไรเลย"

ภูวดล

คนเรานั้นไม่ได้ดี ไม่ได้เก่ง หรือมีความสามารถมาตั้งแต่เกิด เพราะฉะนั้นหากเราจะเป็นนักออกแบบที่ดี หรืออาชีพอะไรก็ตาม ต้องหมั่นสังเกต หมั่นฝึกฝน หมั่นหาความรู้หาอะไรใหม่ๆให้กับตนเองเสมอ เพื่อเป็นการช่วยผลักดันและส่งเสริมศักยภาพของเรานั้นให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป สำหรับการออกแบบตราสัญลักษณ์ หรือโลโก้วันเด็กแห่งชาตินั้นก็ต้องอาศัยสิ่งต่างๆเหล่านี้เช่นกันบางครั้งเราอาจจะทำเต็มที่แล้ว แต่สิ่งๆ นั้นก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ แต่อย่าพึ่งท้อครับ ถ้าเราสู้ต่อไป ฝึกฝนหาความรู้ต่อไป สักวันเราก็จะประสบสำเร็จเองครับ

นรี

เด็กนั้นก็เหมือนผ้าสีขาวที่รอการแต่งแต้มสีสันจากสภาพแวดล้อมของเขา รวมถึงตัวของเราเองด้วยที่จะเลือกแต่งแต้มสีสันอย่างไรให้กับตัวเอง เหมือนกับเส้นทางที่เราต้องเลือกเองว่าจะเดินไปในทางที่ดีหรือทางที่ไม่ดี เด็กในวันนี้จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า ประเทศชาติกำลังรอคนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพ ทั้งศีลธรรมและปัญญามาพัฒนาประเทศ ทำตนเองให้ดีที่สุด ขอให้คิดไว้เสมอว่าถ้าตัวเราเองไม่ทำแล้วใครจะทำ ขอแค่มีความพยายามอย่าย่อท้อ ความฝันก็จะไม่ใช่ความฝันอีกต่อไปค่ะ

พิธีกร : ต้องขอบคุณสำหรับข้อคิดดีๆ จากน้องทั้ง ๓ คนมากนะคะ หวังว่าเด็กๆ ที่ได้อ่านหนังสือวันเด็กแห่งชาติ คงได้นำข้อคิดดีๆ เหล่านี้ไปใช้กันนะคะ

เรียบเรียงโดย พนิดา บัวมณี

ขอขอบคุณข้อมูลจาก สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และ
ข้อคิดดีๆ จากน้องที่ชนะการประกวดทั้ง ๓ คน

ความปีติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี

เจตนา พรมประดิษฐ์

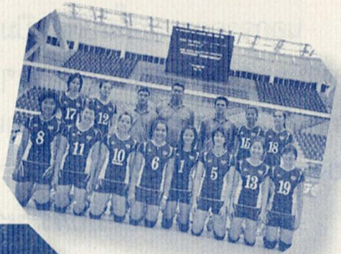

ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ นับเป็นปีมหามงคลยิ่งของพี่น้องชาวไทย เนื่องด้วยเป็นปีที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงปฏิบัติพระราชภารกิจมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อาชีพ และความเป็นอยู่ของบุคคลผู้ยากไร้ และประชาชนในชนบทที่ห่างไกล โดยเสด็จพระราชดำเนินพร้อมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปทั่วทุกหนแห่งในแผ่นดินไทยนี้ ด้วยพระเมตตาที่ต้องการเห็นพสกนิกรของพระองค์ได้กินดีอยู่ดีโดยถ้วนหน้ากัน และปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ ยังเป็นปีมหามงคลสมัยที่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงมีพระชนมายุครบ ๕ รอบ หรือ ๖๐ พรรษา พระองค์ทรงเป็นพระราชโอรสที่เปี่ยมด้วยพระอัจฉริยภาพในหลายๆ ด้าน และทรงปฏิบัติพระราช-กรณียกิจเพื่อทรงแบ่งเบาพระราชภาระของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จ-พระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในด้านต่างๆ ตลอดระยะเวลาหลายทศวรรษที่ผ่านมา หน่วยงานต่างๆ จึงพร้อมใจกันจัดงานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ และพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ขอทั้งสองพระองค์ทรงพระเจริญ เป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยตราบนานเท่านาน

นอกจากความปลื้มปีติกับปีมหามงคลดังกล่าวแล้ว ปีนี้ชาวไทยยังได้ภาคภูมิใจกับผลงานของนักเรียนไทยในหลายๆ ด้าน ได้แก่ การแข่งขันโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศ ในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งนักเรียนไทยสามารถทำผลงานเป็นที่ประจักษ์สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ดังนี้

- ***คณิตศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ*** ณ ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศไทยทำคะแนนได้เป็นอันดับที่ ๕ ของโลก โดยสามารถคว้ารางวัลมาได้ ๓ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน
- ***ชีววิทยาโอลิมปิกระหว่างประเทศ*** ณ ประเทศสิงคโปร์ คว้ารางวัลมาได้ ๒ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง
- ***ฟิสิกส์โอลิมปิกระหว่างประเทศ*** ณ ประเทศเอสโทเนีย คว้ารางวัลมาได้ ๓ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง
- ***เคมีโอลิมปิกระหว่างประเทศ*** ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา คว้ารางวัลมาได้ ๑ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง
- ***ดาราศาสตร์และฟิสิกส์ดาราศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ*** ณ ประเทศบราซิล คว้ารางวัลมาได้ ๑ เหรียญทอง ๓ เหรียญทองแดง

- *คอมพิวเตอร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ* ณ ประเทศอิตาลี คว้ารางวัลมาได้ ๔ เหรียญทองแดง

- *ดาราศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ* ณ ประเทศเกาหลีใต้ คว้ารางวัลมาได้ ๑ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง

- *วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศโอลิมปิกระหว่างประเทศ* ณ ประเทศอาร์เจนติน่า คว้ารางวัลมาได้ ๒ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง

- *การแข่งขันคณิตศาสตร์ระหว่างประเทศ : International Mathematics Competition 2012 (IMC 2012)* ระหว่างวันที่ ๒๑ – ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ กรุงไทเป ประเทศไต้หวัน นักเรียนไทยสามารถคว้าเหรียญเงินได้ถึง ๑๑ รางวัล เหรียญทองแดง ๑๘ รางวัล และรางวัลชมเชย ๑๖ รางวัล รวม ๔๕ รางวัล ๘๗ เหรียญ

- *การแข่งขันคณิตศาสตร์โลก ระดับประถมศึกษา PMWC 2012 ครั้งที่ ๑๕* ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน ๑๗ ประเทศ โดยกลุ่มนักเรียนไทยสามารถคว้ารางวัลรวมได้ถึง ๑๕ รางวัล ๒๗ เหรียญ แบ่งเป็น ๒๑ เหรียญทอง ๕ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง รางวัลประเภทบุคคล ได้ ๕ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน ๕ เหรียญทองแดง รวม ๑๑ เหรียญ รางวัลประเภททีม เอ บี ซี ได้เหรียญทอง ๓ รางวัล รวม ๑๒ เหรียญ และรางวัลกลุ่ม ประเภทบุคคลทีมเอ ได้เหรียญทอง ๑ รางวัล รวม ๔ เหรียญ

- ***การแข่งขันหุ่นยนต์นานาชาติ Inter-City Robotic Olympiad 2012*** ระหว่างวันที่ ๑ - ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีประเทศที่ส่งนักเรียนเข้าแข่งขัน ๓ ประเทศ รวมจำนวน ๖๑ ทีม ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน มาเลเซีย และไทย ซึ่งประเทศไทยนั้นส่งทีมเยาวชนเข้าแข่งขัน ๓๓ ทีม ทีมนักเรียนไทยสามารถคว้ารางวัลชนะเลิศ ๘ รางวัล ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ประเภทหุ่นยนต์ม้าวิ่งเร็ว ๔ ขา ปั่นมือ และหุ่นยนต์ต่อสู้จากโรงเรียนบ้านอินทร์แปลง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ระดับมัธยมศึกษา ประเภทหุ่นยนต์ม้าวิ่งเร็ว ๒ ขา ปั่นมือ และหุ่นยนต์ไตรกีฬา จากโรงเรียนบ้านอินทร์แปลง หุ่นยนต์สำรวจดาวนพเคราะห์ จากโรงเรียนหินโงมพิทยาคม สพม. เขต ๒๑ จังหวัดสกลนคร โครงงานหุ่นยนต์ใช้มอเตอร์หลายตัวของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สพม. เขต ๑๑ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โครงงานหุ่นยนต์สะเทินน้ำสะเทินบกหลบหลีกภัย และหุ่นยนต์ว่ายน้ำฟรีสไตล์ จากโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ ๒ สพม. เขต ๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ - ๓ จำนวน ๑๙ รางวัล รวมทั้งสิ้น ๒๗ รางวัล

- ***การแข่งขันหุ่นยนต์ "เวิลด์ โรโบคัพ ๒๐๑๒"*** ณ ประเทศเม็กซิโก ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ทีมเยาวชนไทยเข้าร่วมแข่งขันใน ๓ ประเภท คือ หุ่นยนต์กู้ภัย หุ่นยนต์เพื่อนอัจฉริยะ และหุ่นยนต์เตะฟุตบอล รุ่นขนาดเล็ก ในประเภทหุ่นยนต์กู้ภัย หรือโรโบคัพ เรสคิว ทีมสเตบิไลส์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถคว้ารางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒ พ่วงด้วยรางวัลหุ่นยนต์เคลื่อนที่ยอดเยี่ยม (Best in class - Mobility) ส่วนการแข่งขันหุ่นยนต์เตะฟุตบอลรุ่นเล็ก ทีมสคูบาเอสเอสแอล จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คว้าแชมป์โลกสมัยที่ ๔ มาครองได้สำเร็จ นับเป็นแชมป์โลกสมัยที่ ๕ ของประเทศไทย ทั้งยังพ่วงด้วยรางวัลเทคนิคยอดเยี่ยม

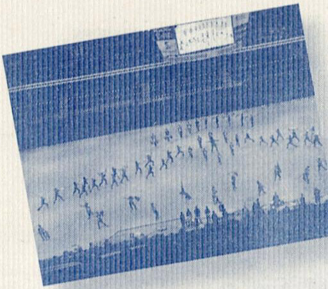

- ***การแข่งขันวงโยธวาทิตโลก World Association of Marching Show Band 2012 Championships*** ซึ่งมีวงโยธวาทิตเยาวชนจาก ๗ ประเทศ จำนวน ๑๒ ทีม เข้าร่วมการแข่งขัน ณ เมือง Calgary รัฐ Alberta ประเทศแคนาดา วงโยธวาทิตเยาวชนไทยจากจังหวัดพิษณุโลก สร้างชื่อคว้าแชมป์รางวัลชนะเลิศ Junior Band Champion และคว้ารางวัลชนะเลิศการแข่งขันประชันกลอง

- ***การแข่งขันวงโยธวาทิต Hong Kong International Youth Marching Band Competition 2012*** ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๙ มิถุนายน - ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มี ๕ ประเทศในเอเชียเข้าร่วมแข่งขัน ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฮ่องกง ไต้หวัน และไทย ทีมจากประเทศไทยสามารถคว้ารางวัลชนะเลิศระดับโลกประเภทจูเนียร์ แชมเปียนชิพ ซึ่งเป็นรางวัลสูงสุดมาได้ นอกจากนี้ยังได้เหรียญทองและถ้วยรางวัลทุกรายการ ได้รับคะแนนสูงสุดที่เข้าร่วมแข่งขัน สำหรับรางวัลที่ได้รับมาประกอบด้วย รางวัลพาเหรดแชมเปียนชิพ รุ่นจูเนียร์ (Junior Parade Championship) รางวัลเครื่องเป่าดีเด่น (Best Bass Performance) รางวัลดนตรีดีเด่น (Best Music Performance) รางวัลคะแนนรวมสูงสุดและรางวัลรวมเหรียญทองทุกรายการ

- ***การแข่งขันโอลิมปิกการอาหารนานาชาติ (IKA Culinary Olympic 2012)*** ณ ประเทศเยอรมนี ตัวแทนจากประเทศไทยซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรกทำผลงานได้ยอดเยี่ยม คว้ามาได้ ๔ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน

๒๗ กรกฎาคม - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ แฟนกีฬาชาวไทยได้ร่วมเชียร์ ร่วมลุ้นกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ ๓๐ ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร นักกีฬาทีมชาติไทยทำผลงานได้ ๒ เหรียญเงิน จาก แก้ว พงษ์ประยูร กีฬามวยสากลสมัครเล่น รุ่น ๔๙ กิโลกรัม และจาก พิมศิริ ศิริแก้ว กีฬายกน้ำหนักหญิง และได้ ๑ เหรียญทองแดงจาก ชนาธิป ซ้อนขำ กีฬาเทควันโดหญิง

ตามมาด้วยการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกฤดูร้อน ครั้งที่ ๑๔ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาคนพิการระดับโลกที่มีการแข่งขันกีฬาหลายชนิด จัดขึ้น ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ ๒๙ สิงหาคม - ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ นักกีฬาทีมชาติไทยทำผลงานได้ ๔ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง อยู่ในอันดับที่ ๓๑ โดยนักกีฬาที่สามารถคว้าเหรียญมาครอง ได้แก่ เหรียญทอง รุ่งโรจน์ ไทยนิยม จากกีฬาเทเบิลเทนนิส พัทธยา เทศทอง, วิษณุ ฮวดประดิษฐ์, มงคล จิตรเสงี่ยม และวัชรพล วงษา จากกีฬาบอคเซีย ประเภททีม พัทธยา เทศทอง จากกีฬาบอคเซียบุคคล และสายสุนีย์ จ๊ะนะ จากกีฬาวีลแชร์ฟันดาบ เหรียญเงิน ประวัติ วะโฮรัมย์ จากกรีฑาวีลแชร์เรซซิ่ง ๑,๕๐๐ เมตร ประวัติ วะโฮรัมย์, สายชล คนเจน, ศุภชัย โกยทรัพย์ และโสภา อินทเสน จากกรีฑาวีลแชร์เรซซิ่ง ทีม ๔ x ๔๐๐ เมตร เหรียญทองแดง สายชล คนเจน จากกรีฑาวีลแชร์เรซซิ่ง ๑๐๐ เมตร และ ๘๐๐ เมตร

ส่งท้ายด้วยผลงานของทีมวอลเลย์บอลสาวไทย ที่ทำให้คนไทยมีความสุขทุกครั้งที่เชียร์ เพราะการเล่นที่ทุ่มเทในทุกการแข่งขัน ซึ่งปี ๒๕๕๕ สามารถคว้าแชมป์เอวีซีเอเชียนคัพ ๒๐๑๒ ได้เป็นครั้งแรก คว่ำแชมป์เก่า ๒ สมัยอย่างจีนไป ๓ - ๑ เซต ด้วยสกอร์ ๓๐ - ๒๘, ๒๕ - ๒๗, ๒๕ - ๒๑ และ ๒๕ - ๒๐ ที่เมืองอัลมาตี ประเทศคาซัคสถาน ทีมวอลเลย์บอลชุดนี้ถือเป็นตัวอย่างนักกีฬาที่มีสปิริตเต็มเปี่ยม ควรที่เด็กและเยาวชนจะยึดถือเป็นแบบอย่างในการตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด

หากน้องๆ อยากเป็นคนหนึ่งที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับครอบครัวและประเทศชาติ ก็ขอให้มุ่งมั่นตั้งใจทำในสิ่งที่รัก แม้อาจจะยังไม่ถึงเส้นชัยในครั้งแรก แต่เชื่อแน่ว่าความสำเร็จก็คงอยู่ไม่ไกลเกินความพยายามของทุกคน

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานกรรมการ
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด	กรรมการ
ผู้บัญชาการ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทุกเขต (๑๘๓ เขต)	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	กรรมการ

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการและติดตามประเมินผล	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักอำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มช่วยอำนวยการและประสานราชการ สำนักอำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารการคลังและสินทรัพย์ สำนักอำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้ากลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวสุภารัตน์ หัสเดช กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ	กรรมการและ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖

คณะกรรมการอำนวยการ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายชินภัทร ภูมิรัตน)	ที่ปรึกษา
นายวินัย รอดจ่าย (อดีตรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. (นายสมมาตร์ มีศิลป์)	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า)	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบเครือข่ายและการมีส่วนร่วม (นางอรทัย มูลคำ)	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (นางสาววีณา อัครธรรม)	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาภาคบังคับ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์สารนิเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (นางศกุนตลา สุขสมัย)	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ๑ องค์การค้าของ สกสค. (นางสาวทัศนีย์ ทองลิ้ม)	กรรมการและเลขานุการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำต้นฉบับ

นางสาววีณา อัครธรรม	ประธาน
นางศกุนตลา สุขสมัย	กรรมการ
นางสาวนวภรณ์ ซังบุดดา	กรรมการ
นายพินิจ สุขะสันติ์	กรรมการ
พันจ่าเอกแดงรัตน์ชัย คงสม	กรรมการ
นายชูเกียรติ เกิดอุดม	กรรมการ
นางสาวอุทิน จึงวิเศษพงศ์	กรรมการ
นางสาวอังคณา ผิวเกลี้ยง	กรรมการ
นายศตรรฆ ประจงค์	กรรมการ
นางสาวเจตนา พรมประดิษฐ์	กรรมการ
นางสาวทัศนีย์ ทองลิ้ม	กรรมการ
นางสุดใจ พรหมเกิด	กรรมการ
นางสาวพนิดา บัวมณี	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวประนอม เพ็งพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางเครือรัตน์ เรืองแก้ว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจำหน่าย

ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค.	ประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการตลาดและการขาย (นายภกร รงค์นพรัตน์)	รองประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ (นางลดาวัลย์ เลิศอนันต์)	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเงินและบัญชี (นายชัชภูมิ เฉยรอด)	กรรมการ
ผู้แทนศูนย์สารนิเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
หัวหน้าส่วนประชาสัมพันธ์ (นางรจน์ระพี ตั้งเจตสกาว)	กรรมการ
หัวหน้าส่วนลูกค้าสัมพันธ์ (นางจิรพร ศรีวงศ์กรกฎ)	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการสำนัก สำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ (นายพัสกร ลาโพธิ์)	กรรมการ

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการตลาดและพัฒนาธุรกิจ กรรมการและเลขานุการ
(นางสาวดวงแข กล่อมเอี้ยง)
หัวหน้าส่วนแผนการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(นางรัตนาภรณ์ กมลศรี)

ขอขอบคุณผู้คัดสรรผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์

คำประพันธ์ร้อยกรอง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี พัดทอง
นายเสกสันต์ ผลวัฒนะ

การ์ตูนช่อง

นายสละ นาคบำรุง
นายสมบัติ คิ้วฮก
นายพินิจ สุขะสันติ์

ความเรียงภาษาอังกฤษ

นางสาวพีริยา พงษ์สาริกัน
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม

บันเทิงคดี

รองศาสตราจารย์กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์
นางวัฒนา บุญเสนอ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นางสาววีณา อัครธรรม

บรรณาธิการ

นางศกุนตลา สุขสมัย
นางสาวพนิดา บัวมณี
นางเครือรัตน์ เรืองแก้ว

ออกแบบปก

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
นางสาววรรณภา สรรพศรี
นายพินิจ สุขะสันติ์

ภาพประกอบ

นายสมบัติ คิ้วฮก

จัดรูปเล่ม

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ขอเชิญชวนเด็กๆ
เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ปี ๒๕๕๗

ส่งที่ กองบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๗
อาคาร สพฐ. ๓ ชั้น ๓
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

หมายเหตุ : นักเรียนที่ส่งผลงานกรุณาระบุชื่อ ที่อยู่ให้ชัดเจน หรือหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย
ส่วนลูกค้าสัมพันธ์ องค์การค้าของ สกสค.
๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง
เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๐๗ , ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐
www.suksapan.or.th

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว นายสมมาตร์ มีศิลป์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๕๕

Thailand GO GREEN

"เยาวชนไทย รู้กว้างรู้ไกล กับพลังงานทดแทนเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่า"

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของวิกฤตพลังงานท่ามกลางภาวะโลกร้อนและภัยพิบัติต่างๆ นับตั้งแต่ปี 2550 บริษัท บางจากฯ (มหาชน) บริษัทพลังงานชั้นนำของไทย จึงได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ริเริ่มโครงการ Thailand Go Green เพื่อยกระดับความรู้เกี่ยวกับพลังงานทดแทน (แก๊สโซฮอล์ ไบโอดีเซล และพลังงานจากธรรมชาติ เช่น แสงแดด ฯลฯ) แก่เยาวชน

โดยจัดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ให้เด็กๆ ได้ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับพลังงานทดแทน และนำไปจัดเป็นกิจกรรมให้ความรู้กับเพื่อนๆ โรงเรียนใกล้เคียง รวมถึงชุมชนรอบๆ โรงเรียนด้วย

บางจาก
ผู้นำพลังงานทดแทน

วันนี้ เครือข่ายเยาวชนบางจาก

1,800 โรงเรียนทั่วประเทศ

ร่วมรณรงค์

ลดโลกร้อน บรรเทาภัยพิบัติอย่างยั่งยืน

ด้วยพลังงานทดแทน

องค์การค้าของ สกสค.

ศูนย์รวมหนังสือและสื่อการเรียนการสอนทุกชนิด

องค์การค้าของ สกสค. มุ่งหวังที่จะพัฒนาสื่อและหนังสือ สู่การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
จึงรังสรรค์งานออกมาในทุกรูปแบบครบ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ลาดพร้าว
โทร. ๐-๒๕๓๘-๓๐๓๓ ต่อ ๒๖๕, ๒๖๖

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ราชบพิธ
โทร. ๐-๒๒๒๓-๔๘๘๖ โทรสาร ๐-๒๒๒๑-๗๘๖๔

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์อิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง
โทร. ๐-๒๗๕๖-๘๗๐๑-๒ โทรสาร ๐-๒๗๕๖-๘๗๐๒

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ราชดำเนิน
โทร. ๐-๒๒๘๑-๗๘๒๒, ๐-๒๖๒๙-๑๙๑๐-๑ โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๐๗๒๔

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ท้องฟ้าจำลอง
โทร. ๐-๒๓๙๑-๑๕๑๘ โทรสาร ๐-๒๓๙๐-๒๕๔๖

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์สนามกีฬาแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๒๑๕-๓๕๓๒, ๐-๒๒๑๔-๓๓๒๕ โทรสาร ๐-๒๒๑๕-๓๕๕๐

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ สกสค.
โทร. ๐-๒๒๘๑-๑๖๓๗ โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๔๖๕๗

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต
โทร. ๐-๒๙๕๘-๐๗๖๖-๗ โทรสาร ๐-๒๙๕๘-๐๗๖๖

ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์อ้อมน้อย
โทร. ๐-๒๔๒๐-๗๐๙๕-๘ โทรสาร ๐-๒๔๒๐-๗๔๓๙

วันเด็ก 2556
9 786162 026829
ราคา 15.00 บาท

องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐